

SUMMARY

Anatomy of Horses

Hith their athletic anatomy horses have outstanding features as compared to many other animals. They use senses of touching, smelling and hearing for communication. Especially their sense of hearing is pretty more developed as compared to humans. They smell the food before eating in order to recognize it. Their stomachs which are relatively small for their bodies are very sensitive and they can not vomit. If they eat excessive amounts of sugar beet or some other things that puff up and extend in the stomach this may cause their lives to end.

M. TEKİN KOÇKAR

Facial Markings, Leg Markings and Coat Colors of Horses

Hite markings seen on the faces and legs of horses are partial decolorisations (parti albinismus). There are two types of markings: facial markings and leg markings. The color of the hairs on the horses' bodies is named as the coat colors. Main coat colors are black and blood bay. All of the other coat colors are derivations of these two colors. The horses in Turkey have mostly dapple gray or bay coats.

REHA GÜLTEPE

Horse Gaits

Horse gaits are named as simple walking, running walk, trotting, canter, galloping and pacing. Gaits like fast walking or pacing which are not natural gaits but taught by training the horses are called as ambling gaits. The most simple gait which can be described as the horse's each foot stepping on the ground in order is the slowest gait. When the horse extends his neck forward and makes the longest gaits with four taps is called galloping.

REBECCA ENDICOTT

Horse Language

Horses cannot speak like human beings. However, they are wonderful at communication. They can say "I am angry", "I am hungry" or even "I love you very much" by using their body language and voices specific to them to expose their thoughts. Only you have to try to understand this language specific to horses. Everybody can learn "horse language" with the help of some education.

MURAT D. ÇEKİN

Clever Hans

In 1891 Wilhelm von Osten who was a retired mathematics teacher who lived in Berlin began to show the skills of an Orlov Trotter male racing horse named Clever Hans (Kluge Hans). After a four year-long training with carrots and sugar as a prize, Clever Hans was able to make operations, calculate square roots, know the letters in the alphabet, distinguish the musical notes and colors, tell the days of the week and the time, show the places of objects, count the number of persons and recognize people in the photos. The genius of Clever Hans excited scientists and was the subject of an interesting investigation.

MESUT GÖK

The Beginning of the Companionship between Horses and Men

Writing the history of the horse in ancient times, appears to be similar to writing a short history of human civilization. It is a glance over the earliest steppe communities, the earliest migrations of these communities, the great wars of the early ages and great victories. The horse, which was domesticated in the northern Black Sea or Central Asian steppes, was known by the Near Eastern civilizations after the invasions in the beginning of the second millennium BC and changed the course of civilizations.

HALİL TEKİNER
FAHRETTİN KELEŞTİMUR

History of Turkish Saddle

Saddle was first developed around the eighth century by the Eurasian nomads, who lived largely on horseback. The Russian archeologist Sergei Rudenko's findings in 1951 in the frozen burial graves of the central Asian nomads at Pazyryk, Siberia, produced actual examples of two types of saddles from the fifth century—the simpler consisting merely of two felt cushions designed to lie on each side of the horse's backbone and the latter having padded wooden frames to act as a pommel and cantle.

FARUK SÜMER

Bit and Stirrup

Bit is the instrument that enables the rider to command a horse. It is not possible to ride the horse as you desire without a bit. In the past, people used temporary bits made of ropes with no saddles or other equipments, to travel short distances with their calm, mature geldings to places like fields, vineyards and gardens. A stirrup, which is also thought to be an invention of Turks, is also an important part of the saddle helps to mount and master the horse.

HALUK PERK

Harness Sets

Harness sets are needed for the utilization of horses in transportation and freighting. The harness is the belt set that enables the horse to be tied to carriages and instruments like plows. The harness maker is the person who makes the pieces of harness. The photos that are used in the article to introduce the harness sets are taken from the private collection of Haluk Perk and collection of the museum. Not all of the examples in the collection were mentioned in the article.

BURHAN OĞUZ

From the Nail of the Mule to the Horse Shoe

During most of the ancient times the nails of horses and mules were naked. Only after the time when Romans began to cobble the roads with stones the protection of their nails became a necessity. They produced a kind of sandal with metal footings for this. These footings were inclined to do the job of the horse shoes we use today and they were generally made of bronze or iron.

Ferhat Akbenli: "A Horseshoe Saves the Life of a Horse"

The place where there are horses is the workplace environment of horseshoers. Nowadays, horseshoers work in clubs and studs. The conditions are variable; we have to do what our jobs require no matter the weather conditions. In spite of the fact that there is a great interest in horse breeding in Turkey, there are not enough qualified horseshoers. It is a national issue to train staff that will represent this job in the future.

Barefoot Horsing

The natural hoof approach was founded 30 years ago by two horseshoers. Jaime Jackson and Gene Ovnick made an independent field study on wild horses in the middle of 1980s. The results they got were enough to justify the abolishment of the traditional recognition of the activity of fitting a horse with a shoe. Nowadays, the defenders of the natural hoof current are growing in number worldwide.

TUNCER GÜLENSOY

Horse Brands

Turks have used some certain signs they named as "brands" on some certain parts of the bodies of domesticated animals like horses, cows, rams-sheep and goats to indicate the height and breeds. Pure bred horses are bred in studs belonging to either the state or persons in many parts of Anatolia and following an old Turkish tradition these horses were branded on their ridges with ancient brands inherited from ancestors. This valuable article should be read as the proceedings of years of field investigations on this subject.

BİLGE SEYİDOĞLU

Horses in the Cosmogony of Shamans

According to Turkish mythology horses take the shamans to the places of holy powers. Horses that have their place near Gods are the symbols of death and intuition, and have their places both on earth and in heaven. Its presence is needed for the Gods to help human beings. A horse is the animal that represents a mysterious world on earth. It is the best friend of shamans and human beings. Horses also know the road that will take the humans to heaven.

EMEL ESİN

Myths about Horses

The article by Emel Esin which is on the manifestation of the horse motif in Turkish culture and beliefs is one of the reference texts for most of the researchers working on the Turks. Esin is able to exhibit the cultural heritage of Turks who has an intimate relationship with the horses since the ancient times with the help of ancient archival documents and proofs. This cultural heritage includes works on almost every field including artefacts, portraits and paintings of many kinds, works of literature and religion.

ÖZLEM OKTAY ÇEREZCİ

Horse in Turkish Symbolism

The active presence of horses in the Turkish life style is a well known fact. As Chinese say it while Turks had their meals and slept on horseback, horses had a special place in their thoughts and beliefs. Horses protected their mythological and symbolic meanings for centuries in the wide geography where Turks expanded.

GÜL SARIDİKMEN

The Trojan Horse

Trojan Horse can be considered as the biggest trick of war ever. Scenes from the legend of Trojan war like the "Judgement of Paris", "the Abduction of Helen" and "the Trojan Horse" has been portrayed first in Greek vase paintings and then on wall paintings, on oil paintings on canvas, as sculptures and in manuscripts for hundreds of years with different techniques and styles.

HALUK PERK

Thracians and their Horses

The Thracians who were one of the oldest people in the Eastern Europe were important representatives of Iron Age culture. According to Herodotus

Thracians were the biggest warrior tribe in the world after the Hindus. “Heros” the common God of the Thracians was portrayed mounting a horse. He was known as the “The Thracian Horseman”. In addition, the Heros cult gained wide currency in the Roman era.

HALÜK PERK

The Weights of the City of Alexandria Troas

Alexandria Troas is an antique city in the west of Troas region, on the shores of the Aegean Sea just across the Tenedos Island. The city was given the name “Alexandria Troas” around 400 BC by Lysimakhos, king of Thrace in the honor of Alexander the Great. The “grazing horse” image we see in the coins and weights, which is also the symbol of the city, has been attributed to the Apollon Smintheion, the chief god of the Alexandre Troas. In this article, Haluk Perk tells us about the objects in his collection.

GÜNGÖR KARAUĞUZ

Horse in the Hittites: The Book of Groom Kikkuli

Horses that were considered as the symbol of plentifulness, power and richness have also been one of the main themes in mythology. It seems that the Hittites have borrowed the word for horse from Sumerians since the equivalent for this word in Hittite language couldn't be detected in Hittite texts on the clay tablets with cuneiform scripts. Horses were used as mounting animals, pulling wagons, sending messages to distant places, as mounts for cavalries in wars, in agriculture and for races on tracks.

TANJU TOKA

One Body, Two Souls, Two Natures: the Centaurs

The myths about Centaurs in Greek mythology is mostly associated with the introduction of horses to Greece. As a matter of fact, Thessalia which is the place where most of the centaurs live is actually known as the place where horses are created by Poseidon. Centaurs are wild creatures who live up in the mountains, away from human beings, who ate raw meat, fond of wine and who were womanizers. However, there are also some centaurs living with human beings who were specialized in medicine.

TEOMAN AĞAR

The Four Horsemen of the Apocalypse

The four horses of Apocalypse is mentioned in a scroll which is sealed with seven seals as told in the Gospel of John. This scroll tells the story of mankind which the God holds in his hand. There is no one on the earth nor in the sky nor underground to open the scroll. Only the Lion of Judah who is a descendant of King David is authorized to open this scroll. The interpretations on the Four Horsemen of the Apocalypse generally agree that the text is about the history of mankind.

M. SALOMON HAUSSDORF

Horses Sense the Will of God

When a horse you ride everyday starts to be bad tempered and act as if it has gone crazy and do not let its riders come nearby, this has always been interpreted as a bad sign. From ancient times onward such kind of events are regarded as signs for the future. Old Germans gave much importance to how a horse neighed and the bred special white horses in their sacred forests called Lucis. They thought that behaviors of these horses had some certain meanings.

SABİT DUMAN

The Cavalry versus the Infantry: How did the Barbarians Beat the Romans

The big defeat of Rome in the Cannae War in 215 BC exposed the importance of cavalry troops in the side of the Empire. Horses had a great role in the glory of Hannibal. In spite of the fact that the Roman generals realized the combating power of cavalries with their bitter experiences in fact the structure of the Roman army stayed the same. The infantry forces always were in the forefront.

AHMET TAŞAĞIL

The Life of Turks with Horses in the Pre-Islamic Era

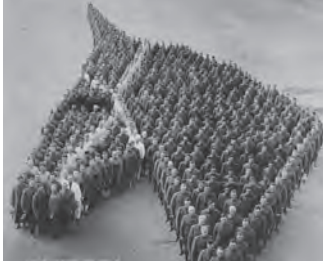
Following the domestication of horses the stirrup which was invented by Turks have become an important instrument. After the migration of the Avars to Europe this instrument was introduced there and from then on stirrup opened the way for very important historical developments. One of them is that it contributed to the birth of chivalry. Once again, instruments like bits, halters, bridles, reins that are used in order to manage horses became prominent in every aspect where Turkish culture expanded. Besides, they are still in use widely in the Turkic world.

ERKAN GÖKSU

Turks, War and the Horse

Turks come forth among other pioneer nations regarding the military culture and art of war in the world history. Foreign resources mention with praise the mastery of Turks in the art of war, on tactics and strategies in the battle, the weapons they own, and their ability to use these weapons. The only way for the Old Turks to protect the wide borders of the country was to have a strong military training, education and to have superior weapons. That is why they raised their children with military education from their early ages.

ALTAN ARMUTAK

Turks, War and the Horse

The domestication of horses is the most tragic breaking point in the history of these animals. Horses which were obligated to spend their lives pulling the weights of humanity have paid heavy prices when they were left in the middle of hostility in wars. The introduction of motor vehicles into military use was the second breaking point in the history of horses. Tanks and armored vehicles which were faster and more powerful took the places of horses in the World War II; hence only a limited number of horses were used. In the middle of the 20th century the usage of horses in wars totally became history.

SEMRA KIR ŞİMŞEK

Horses in the Pazırık Cairn

The archeological artefacts found in the Pazırık cairn gives us detailed information on Scythians who were the representatives of a high intellect of the steppe culture with the horses. The Scythians were traders and in addition collectors of works of art from all of the Asian geography. The golden jewelry with embroidery, wooden knick-knacks and furniture, leather-wooden furniture, carpets made of felt, silk and wool found in the Scythian cairns were unique works of art. Horses which the Turks believed that would stand by their side whether on earth or in heaven and harnesses came first in these findings.

YAŞAR ÇORUHLU

The Place of Horses in the Death Cult and Symbolism in Old Turkic People

This article is focused on the Turkic periods before the 10-11th centuries when İslam had reached Central Asia via Persia and some of the Turks had converted to Islam. In addition to this, the place of horses in the death cult of old Turkic People and symbolism and how old traces about horses is reflected on Turkish communities and states in later periods is elaborated. The foundation of the article is the artifacts obtained from cairns.

RECEP YAŞA

Horse Shaped Grave Stones in East Anatolia

Horses are symbols of bravery and superiority for Turks. On the other side, being without a horse means weakness and defeat. Therefore, the tradition of Turkic tribes that settled down in East Anatolia of making horse shaped grave stones following their ancestors even after their conversion to Islam should be evaluated in this respect. As a matter of fact you can still encounter this tradition in some parts of Anatolia even today.

EMİNE GÜRSOY NASKALİ

Description of a Horse Race in the Epic of Manas

The horse race that is described in the Epic of Manas is probably one of the the most dramatic scenes in the world literature. After the hero of the legend Manas was murdered by his rival Konurbai, his wife Kanykei took refuge with her father with her son Semetei. Kanykei wants her horse Taitoru to enter the race in the big feast, because if she wins the race her son will be fortunate and will take the revenge of his father.

Horses in Tuvan Throat Singing

The Tuvan music which is famous for the one-to-one imitation of the sounds of nature and animals is the art of depicting the elements of nature by making rising, descending, trebling or deep voices that come out of the throat. It is thought that this style of music derived from among shepherds wandering in the steppes. Naturally horses were one of the most important sources of inspiration for artists performing this music.

ŞİRZAT DOĞRU

Koumiss

Koumiss is a national beverage of Turkic tribes in Central Asia. Koumiss is white colored, more fluid than milk. It has a more homogenous structure and doesn't contain clots. It has a specific taste and smell of its own. It does not have unfamiliar odor other than the smell of milk. When one drinks koumiss for the first time they feel somewhat an astringent taste. It leaves a delicious taste in the mouth. Following researches done in many countries particularly in Turkic republics and Russia it has been revealed that koumiss has many benefits for our health.

MERVE YİĞİT

Horses, the Army, the Aristocracy and Trade in China

Being used as a combat vehicle is actually the latest mission that horses took in China. Horses were used to draw two wheeled horse carts or in hunting in the Shang dynasty. As horsed archers emerging from the northern and southern parts of China became a threat for the country the importance of utilization of horses as combat vehicles became evident.

MUHAMMAD KESİK

Training of Horses in the Seljuks

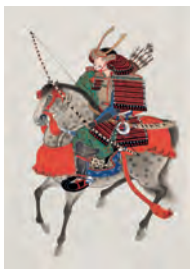
The horse was the most important instrument for the Seljuk cavalries in order to survive during combats and to runaway after a defeat without being held captive by their rivals. The cavalry captured their enemy, followed, ran after and chased them with the help of their horses. Owing to their horses they could successfully use the hit and run method which was their favorite combat method.

MESUT ŞEN

Furusiyyas

Furusiyya is the name of the genre of texts in the Islamic world dating from 7th to 19th centuries, written on the subjects of horse breeding, equestrianism and training of horses. The word "furus" is the plural of "feres" which is the Arabic word for horse. All of these kinds of works are based texts and their Arabic translations dating from the time of Abbasids. Muhammed b. Ya'kub b. Ishak b. Ahi Hizâm is the most important writer who wrote about horse breeding.

F. BETÜL AYDIN

A Japanese Tradition: Appreciation of Gunbas

There is a belief in Japan that holds

a strong place in public memory about horses: horses are creatures that came from the sea and out of deep parts of the earth. It is believed that this legendary creature spread to other parts of the world from Japan. In Japanese beliefs the horse serves as a messenger between gods and human beings. Horses are used in rain prayers and in various other ceremonies.

LYDIA PYNE

The Coming Back of the Mongolian Horses: Takhis

For over 160,000 years, wild horses have roamed freely in the steppes of Central Asia. Less than a century after they were encountered by Russian and European explorers, the horses, called as *takhi* in Mongolian, were nearly extinct. In 1969, three years after the last reported sighting of a live *takhi*, the International Union for Conservation of Nature declared the species extinct in the wild.

SELVANUR ŞÖLEN

Mustangs: The Horses of Indians

The word "mustang" has derived from the word "mesfeno" in Spanish which means "stray". This word is used for wild horses in North America. Mustangs were wandering freely in the nature and they being reproduced with natural selection. They were domesticated, used as mount animals by the Indians. Later on they were identified with Indians.

Arabian Horse

Arabian pure bred horses have well shaped small heads; one of a kind raised and arched neck structures that has, manes with thin, soft and wavy hair. The abdomen of an Arabian horse is flat, its waist is short; its ridges are curved and harmonious. It is a pretty agile animal. Its legs with strong bones, powerful joints and steely tendons give the Arabian horse a unique ability to move. Time out of mind Arabian horses are preferred as troopers mostly owing to the fact that it is a clever and faithful animal.

BONNIE L. HENDRICKS

English Thoroughbred

Traditionally it is believed that English Thoroughbreds originated from three foundation sires imported to the country, that are Darley Arabian, Byerly Turk and Godolphin Barb. The process of the development of this wonderful horse actually began in earlier years. During a 665-year-process lots of Iberian, Moor and Turkman (usually named as Turk) horses were imported from Spain, Italy, Africa and Turkey.

LÜTFİ BERGEN

A Book on Turkish Horses

Ertuğrul Güleç's book *Turkish Horse Breeds (Türk At Irkları)* is a valuable source on the "Turkish Horse" which is extinct today.

The bibliography section of this book is also a very valuable source for literature research on this field of study. The writer carefully uses the term "Turkish horse" and talks about the "Anatolian horse". He gives information about horse breeds in Anatolia.

KUDRET EMİROĞLU-AHMET YÜKSEL

Breeds of Horses in Anatolia

Throughout history Anatolia has been a place of transition where lots of people migrated in and out. That is why you can find some certain common characteristics in horses but it is impossible to find horse breeds peculiar to Anatolia that carry common morphological specialties. Mostly, it is also impossible to talk about distinct and sorted out breeds. That means that horse breeds have eventually have mixed with each other and don't show certain morphological characters. Generally, it is possible to sort out the horses in Turkey into groups that show transitional forms.

AHMET YÜKSEL

The Donkeys and Mules of Anatolia

In spite of the fact that donkeys originated from Africa, they have been the best friends of Anatolian peasants since they are cheap in price and to more affordable to keep. Ahmet Yüksel tells the story of these beautiful animals that do a lot of work with the least cost. You can also find the story of the mules that share the same destiny with donkeys and who are at least as rugged as they are. Though their service spaces have narrowed a lot and they have diminished in number the

two closest friends of men still does a lot of work in many parts of Anatolia.

LÜTFİ BERGEN

Jades

The jades are horses that are abandoned in nature when the winter is coming. When the horses who were fed, groomed, provided with new horseshoes for almost 10 to 15 years are abandoned they have to struggle with hunger, thirst, finding a shelter and protect themselves from the wolves in the coldest times of winter. The survivors may be put into work again in the spring by their owners. Most of them continue their lives in the herds of jades in the wild.

MUHİTTİN ELİAÇIK

Baytarnames

Baytarnames (Epistles of Veterinaries) is the general name given to works on the diseases of animals and their treatments; but rather maintenance of horses and horse diseases is the subject of most of the works. When we look at the contents of these works we see that mostly maintenance of horses and horse diseases are discussed and in addition diseases of sheep, camels, cattle and other animals are also mentioned in a few pages. The Baytarname of Tayyazade Ata is a good example for this genre in the Ottoman period.

Common Horse Diseases

Horses are classified as big animals according to their heights and weights. Nevertheless, they can do activities like jumping and running very easily and fast. One can think that they are extraordinary animals regarding their abilities. However, infectious diseases may do a lot of harm to the horses. In addition to these diseases they are always subject to joint disorders and mental disturbances because of being neglected or being bred in bad conditions.

REHA GÜLTEPE

History of the Profession of Veterinary Medicine

In Ancient Greek civilization the word "hippiatroi" meaning "horse doctor" was used for persons who were taking care of the treatment of horses. Then later the title "hipiater" was used in the Byzantine Empire. The Veterinary Medicine had developed significantly regarding the health of horses in Ancient Greek especially in the Aegean province. Ancient Greek philosopher Aristotle who lived in the 4th century AC was a veterinarian as well. In his work named as *Historia Animalum* he talked about animal health.

Equine Hospitals

Important steps are taken for the improvement of Turkish horse breeding. Equine hospitals take the lead in these developments. 11 equine hospitals came into service all at the same time in the year of 2015. Each of these equine hospitals has the technical equipment to apply in all kinds of clinical applications for the horses and work in coordination with the veterinary departments of universities.

REHA GÜLTEPE

In the Memory of Akın Finci

Professor Finci who completed some of his studies in the USA was a very talented horse surgeon. An important number of seriously wounded race horses was able to return to racing and won races owing to him. That is why he is a well respected figure in Turkish horse racing. Each year Turkish Jockey Club organizes a race in the memory of Finci who has passed away in 2005.

HÜSEYİN NEJDET ERTUĞ

Laws on Draught Animals in the

Ottomans

As Turks have a social life mingled with horses we encounter various regulations in book of laws on animal law and in archival resources. Great attention is given to behaving kindly, feeding on a regular basis, having health checks, restraining of overloading of the draught animals that they need in most part of their daily lives. The rules have been explained in great details.

ALİCAN KÜÇÜKCAN

From the Prohibition of Riding to Horsecars

Prior to Tanzimat reform period other than the sultan, no other officer apart from three officers on top of the ulema class, the shaykh al-islam, kadi-ul askers of Rumelia and Anatolia could ride a horse. Viziers, other dignitaries, notable persons and landed proprietors could get on saddles if they were given special privileges. The prohibition of riding was violated only in weddings. Brides could ride horses. Women could be seen riding horses in the streets of İstanbul wearing silk and velvet gowns in weddings.

CEMAL ÇETİN

Waystation Horses

In the Ottoman period, the way station organization has a great significance in the provisioning of horses for official transportation and communication. The horses in the way station were the main instruments in the transportation

staff working in the way station should find horses that are fast, suitable for riding and enduring. That is why the state took all the necessary cautions on the regular operation of the way station.

SİNAN YILMAZ

Horses Walking from Bursa to Üsküdar

Turks made their journeys in the history riding on their horses. Likewise, they came to Anatolia on horses. The last words of Sultan Murad I, who is one of the most important leaders in this journey, before he died on the battlefield in Kosovo were "Do not dismount from your horses". Sinan Yilmaz takes the readers on a joyous journey from Bursa to Üsküdar, a journey between two most important stations in the history of the Turks.

SEYFULLAH ASLAN

Equine Ships

Equine ships were special kind of ships built for the transportation of horses across the sea and rivers. Equine ships were used by the Ottomans for centuries especially in naval expeditions. Trade goods other than horses were also carried by equine ships between the coast of Üsküdar which was the hub of expeditions to the East and the coast of Eminönü. Moreover, the transportation of timber and wood which were an important supply of provision of the capital city was also made using these vehicles.

EMİNE DİNGEÇ

Lost and Stolen Horses in 16th and 17th centuries in Ottomans

Until the 19th century the horse was a very fast riding and draught animal. On the other side, horses were essentially best friends of humans in daily life. Because of its features the material value of horse was very high and this made horses valuable as a stolen good. Hence, horse thievery was common until the 19th century. The state provided service to stop thievery and protect the lost property of people by means of officers names as *yavacı* whose duty was to protect lost and found property.

FRANCIS MARION-CRAWFORD

A Traveler in a Horse Market

In the old Ottoman İstanbul there were two big horse markets; one in the vicinities of Üsküdar and the other one in Fatih. Various kinds of horses and equine accessories in the market did not only take the attention of the buyers wandering in the market but they also enchanted the foreign travelers as well. Francis Marion-Crawford was one of these travelers who visited İstanbul in the 1890s. He described instantiations he witnessed in the horse market vividly in great details in his travel book.

İLHAMİ DANIŞ

An Ottoman on Horseback in Paris: Yirmisekiz Mehmed Çelebi

The first permanent Ottoman ambassador was delegated in the reign of the Sultan Selim III. However, we can say that before his delegation there were many ambassador who were sent for short periods of time. The most famous one among these officers was Yirmisekiz Mehmet Çelebi Efendi who was sent to France. Mehmet Çelebi stepped on French soil after a long, difficult navigation and then he was presented some excellent horses and carriages. palaces.

DANIEL MAHONEY

The place of Horses in Politics in South Arabia

Horses played an important role in the social life, economy and politics in the Resuli dynasty in South Arabia. This article examines how the sultans used horses in political intrigues. In this sense, the meanings of events like gifting the horses to both foreign or local parties, the sultan's confiscating the horses of tribes in South Arabia and the relocation of horses are explained in the light of the Resuli documents.

ŞÜKRÜ ELÇİN

The Valiant Spares A Horse for the other

The horse held a place in literature, in arts and in the making of customs and tradition other than its material and military power. It has conquered the hearts of Turks with its beauty, harmony, power, speed, endurance and humane features. The influences of horse can seen in funeral rites, festivals, circumcision ceremonies, weddings, traditional law, names of places and persons, sports, shows, plastic arts and legends.

A. ÇAĞRI BAŞKURT

Horses and Sets of Horse Equipment Gifted to the Sultan

Whether it is a nomadic state nor a settled one the importance of horses in the Turkish state protocol cannot be denied. One comes across various records that show the horses and sets of horse equipment gifted to the sultans for various occasions. The increase in number of these gifts on especially religious holidays, weddings and nawruz celebrations strikes the eye.

ZEHRA DURLUPINAR

Imperial Stables in the Topkapı Palace

In the Ottoman Empire the place where the horses belonging to the Sultan and masters of the inner palace (*Enderun ağaları*) are kept is called as the "*istabl-ı âmirî*". The officer who was in charge of the *istabl-ı âmirî* was at the same time a master of the outer palace, the *mîrâhur* (*mîr-i âhur*). In fact, the word "*istabl*" comes from the Greek word "*stabilion*" meaning stable. There were sultan's stables in both of the first two capitals of Ottoman Empire Bursa and Edirne palaces.

OLGAY SÖYLER

The Imperial Stables of the Yıldız Palace and Ferhan

Ferhan was an Arab horse and belonged to the leader of a clan in Baghdad. When Ferhan saved its owner in a battle he became famous. Sultan Abdülhamid ordered that the horse should be bought for him. The owner of the horse sent the purebred Arab horse to the Sultan as a gift after learning about the Sultan's request. Before Ferhan arrived in İstanbul a barn specially designed for it with an entrance door in the shape of a horseshoe was built in the Yıldız Palace.

The Stable Pavillion in the Beylerbeyi Palace

Built overlooking the Bosphorus from the forth set of the Beylerbeyi Palace, the Stable Pavillion, which is one of the most elegant examples of the Turkish horse culture was completed in 1865. It was built during the reign of Abdulaziz, the only Ottoman sultan which has a statue on horseback and the architect of the pavillion is Sarkis Balyan. The latest restoration of the pavillion began in 2011 and it was completed in 2019.

KAMİL YÜCE ORAL

A Graduation Ceremony in Konya Horseshoer School Gazi Mustafa Kemal attended.

In 1922, the most critical year of the War of Independence, Commander-in-Chief Mustafa Kemal Pasha arrived in Konya after inspecting the battlefield. The preparations for the Battle of Dumlupınar was proceeding intensely. The Horseshoer School in Konya which was opened in 1921 following the other school in Eskişehir was about to produce its very first graduates.

MURAT ÖZTABAK

The Presidential Escort of Honor on Horses

The Presidential Guard Regiment that attend national ceremonies and welcoming ceremonies of guest presidents serves for the development of equestrianism which is the ancestral sport of Turks and represent Turkey in the international racing organizations as a national team.

İBRAHİM YILDIRAN

Horse Javelin (Jereed) and Riding Pacer Horses

Horse Javelin (Jereed) is one of the rare examples of equestrian sports in the world dating back from ancient times and that has been preserved in its authentic form until modern times. Various theories have been suggested regarding to its origin. However, since you can encounter horse javelin only in geographies dominated or inhabited by Turks and the games cease to exist in places where Turks have left you can say that the game is indigenous to Turks. The game is played riding galloping horses and based on throwing javelins to hit the rival riders and then protecting oneself from the javelins they throw at you.

The Cündis

In the Ottoman empire talented cavalymen were named as "*cünder*". The *cündis* was talented enough to make various moves riding on their horses. They could shoot arrows and hit the target, they could change reins and saddles of the horses while they were on horseback and they could even change horses when they were riding galloping horses. They were masters of swordcraft; they could hit the targets with arrows, throw spears and use maces all on horseback.

Kok Boru

Kok boru which is a traditional Turkish equestrian sport was actually a game that Turkish cavalry played in the past to keep themselves fit. This game is currently still being played in Kirghizia, Uzbekistan, Turkmenistan, Mongolia, Tajikistan and Afghanistan in different names. The game is based on the running away of the player who is holding the *kok boru* (goat) saddle between his legs from the other players who are chasing him on galloping horses.

Stick (Değnek)

Stick (*değnek* or *cop*) game is a kind of festive game played with jereed horses. It is also mentioned as "corn wood" or "stick picking" game in some sources. This game was played in old Anatolia generally in weddings accompanied by shawm-and-drum. Nowadays, it is kept alive only in Balikesi and some parts of the Aegean region.

M. TEKİN KOÇKAR

Equestrian Games around the World

Central Asia, which is the cultural motherland of equestrian games, is home for various examples of these games. When you examine the equestrian games literature you will see that similar games have been adopted successfully in accordance to their own culture in different geographical places. There are old equestrian games inspired from cavalries and training for combats like *chovgan*, *polo*, *buzkashi*, *kok boru*, *jereed*, *pasola*. There are modern equestrian games based on ancient training techniques as well.

Akhal-Teke and The Horse Festival

According to new archaeological finds the origin of Akhal-Teke, a Turcoman

horse, which is known as the first horse to be domesticated goes back 5 thousands years. This horse which has adapted to the hard conditions in the steppes can travel up to 300 kilometers in one day without being fed. The Akhal-Teke breed horses are protected under the law in Turkmenistan and every year "The Horse Festival" is celebrated. It is forbidden to take Akhal-Teke horses out of the country.

A Festival on Fire: Las Luminarias

Every year on January Pinares, a village in San Bartolo situated 100 kilometers away from Madrid, hosts one of the most enthusiastic festivals in the world: Las Luminarias Festival. The festival is organized in the memory of St Anthony who is believed to be the protector saint of animals. Spanish people believe that jumping over the bonfire riding on their horses in this festival brings them luck and protects them from diseases.

ALİ ÇİÇEK

The Ballet of White Horses: Spanish Riding School

The Spanish Riding School in Vienna is the world's oldest and only royal riding school that continues to be in service in the world. The shows performed by Lipizza horses is being followed by more than 300 thousand visitors each year. It is not possible to find tickets for the shows of this school most of the times because of the high demand. Besides, you can watch the morning trainings of the horses with tickets.

AMELIA SOTH

Horse Whisperers

In East British folklore people who perform these kind of rituals are called as *toadmen*. These people were some kind of witches who had mysterious and strong connections with horses. A toadmen could calm down an angry horse or could brutalize a horse which nobody could ever calm down. It was a very tempting dream for a farmer living in the 19th to be a horse magician.

ALLISON MEIER

The Horse Skulls Hidden Under Ground Floors of Houses

Old houses in Ireland often have horse skulls buried under the floors. Folklorists and archaeologists disagree on exactly why such a tradition is practiced. When restoring or renovating an old house in Ireland, it's not unusual to find a horse skull under the floor. While the rather macabre discovery might suggest some ritual sacrifice, it likely has a more practical origin: acoustics.

Studs in Turkey

When the Ottoman administration decided to reform the horse breeding in the Ottoman Empire commissions were established within the Ministry of War in order to revive breeding of army horses. The corrupted animal centers (*hayvanat*

ocakları) began to be converted into studs beginning from the year of 1829. The first stud was established in Eskişehir, in the Farm of Çifteler. Later on Sultansuyu farm in Malatya, Veziriye farm in Baghdad, Çukurova Farm in the vicinity of Adana were converted to studs.

Hippodromes in Turkey

The role of the hippodromes with newly re-inforced infrastructures in the Turkish horse breeding is inevitable. There are 9 hippodromes in our country and night races can be run in most of them. In each hippodrome, there is an equestrian hospital that is equipped with the latest technologies. There are also hippotherapy centers that give their services for free. Hippodromes are not only the places for watching the races but also places that serve the local people. There are lots of green spaces, walking tracks and parks for picnics in each of them.

REŞAT KÖSTEM

A Short History of Horse Races

Organized races are made between pure bred horses which are registered in studbooks that are accepted globally and under internationally accepted rules according to the type of races. England is the cradle of the organized races and the history of races began with the races made in the 18th century. As for the Ottoman period the first organized races were in 1856 started within the body of Smyrna Races Club which was established by the Levantines.

REŞAT KÖSTEM

Horse Racing and Pari Mutual Betting

Nowadays, the subject of horse races can not be considered apart from pari mutual betting. Betting is not peculiar to the horse races only. People bet a lot in almost all kind of sports but especially for football games. Since these kinds of bettings are organized officially they are an important sources for the compensation for the provisioning of many public services. In the Ottoman Empire, Pari Mutual Betting was available for public for the first time on April 3th 1895 in the horse races in the Smyrna Races Club.

ÖMER HALİM AYDIN

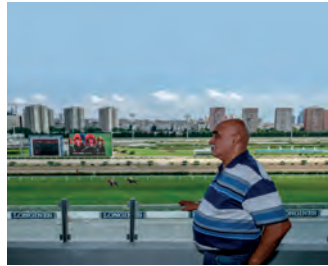
The Industry of Horse Racing and Organized Sales

Nowadays, when we look at the countries in which horse races are industrialized we see that organized sales are one of the most important elements and even the most important element. The heart of the industry in which race horse breeding is made beats up in these sales. Sales rings are places where the hopes of breeders who want to market their products meet the horse owners who are looking for adding new stars to their stable companions.

Süleyman Akdri: “The Horse is my Patron”

A good jockey knows how to win a race that is not even possible to win. His skills can be seen in how he takes position in the race, how he stays energetic on the horse on the last part of the platform and how he doesn't tire out. Some horses are picky about their riders. Horses has a language of their own. The jockey understands this language. The jockey must understand his own body language as well. Things like his sleeping pattern, quality of his nutrition and other things effects his success in his profession.

Ahmet Giz: “Love of the Horses is so much more above the Labor they Require”

A horse trainer is the person who takes care of the maintenance of a horse, who organizes the nutrition and training programs and prepares the horse for races. Ahmet Giz is a person who has spent his half century life with race horses in the Veliefendi Hippodrome. We talked with him about how he trained race horses and how he prepared them for the races. This interview throws a light upon the horse racing industry in Turkey.

Hasan Aslanparçası: “The Race Horse is a real Sportsman”

A race horse is a real athlete. All of the process before the race is under the supervision of the groom. The horses are groomed before the races. Six hours before the races horses are given race 1,5 kilos of food, which is less than their normal meals. British thoroughbreds are fed with oat and Arab horses get machine grinded oat. Later after the races the horse is taken to a walk for their breathings to get to normal and then their feet are washed to cool them.

Atilla Akbıyık: “Everybody should Ride a Horse at least for once in a Lifetime”

Show jumping is one of the hardest kinds of sports that needs that the rider and the horse to be coalesced. In spite of the fact that the horses seem to be perfect creatures, they have their own weaknesses, too. They can fall into disadvantaged positions because of their biological structures. For example since horses has a weak conception of depth they are not good at distance judging. A good rider who is well aware of these facts can skillfully manage the horse in hard race tracks.

The Education for Horse Breeding and Training

Horse racing industry takes the biggest place in horse breeding as it is in other parts of the world. This brings up the issue that since breeding and training of horses is a priority qualified staff for this job is much in demand so the laws and regulations for horse breeding, training and other stuff is reorganized. According to the new regulations Two-Year Degree Program for Horse Breeding and Training is added to higher education.

Ekrem Kurt Apranti Training Center

This center which was established in 1985 within the body of Turkish Jockey Club, which successfully keeps the values of Turkish equestrianism alive and promotes them, is the one and only institution in Turkey that educates jockeys. The school was named as Ekrem Kurt Apranti Training Center in the memory one of the famous jockeys, Ekrem Kurt.

YAVUZ KÜTÜK

Hippotherapy

The history of hippotherapy begins in the 1960s in Europe, US and Canada with the establishment of therapeutic riding centers. Initially hippotherapy came up owing to the works of balance on horses in Germany. Later on, horse riding was introduced as a contribution to physiotherapy in Germany, Austria and Switzerland. As for the 1970s physiotherapist from the US have made improvements in the utilization of horses for therapeutic purposes for the movement of horses. Later on in this process all these developments were grouped under the name of hippotherapy.

Horse Tourism on the Lake Çıldır

With the coming of freezing winter days some activities around the Lake Çıldır attracts one's attention. An authentic feast with the lead of horses is about to begin.

Cappadocia: The Land of Beautiful Horses

Nowadays, horses and horse farms that increased in number have been one of the reasons of the economic and cultural liveliness in the region. The use of

horses as an alternative tourism activity is becoming widespread in Nevşehir. Guided horse riding tours for a-day-long or multiple days with overnight stays are organized in the valleys where motor vehicles cannot enter.

Musa Ünal: "Horse Carriage is a Decoration Now"

Carriage building ranks first in the historical professions becoming extinct. People who have set their heart on this profession are tin in the ground. Musa Ünal who is one of the last representatives of this profession lives in Konya. Harness making was one of the most prestigious professions in the past. However, this profession is heading for the last roundup, too.

MUSTAFA NOYAN

Phaetons of İstanbul Throughout History

The uncovered phaetons were named as "landau" and covered ones were called as "broughman". The word phaeton on the other side generally implied uncovered bendy carriages. Phaetons were carriages with four wheels run by two horses; the front wheels were smaller and the back wheels were bigger. The phaetons played a very important role in the intracity transportation before the introduction of motor vehicles. Nowadays, they are used only for recreational and touristic purposes.

AKIN KURTOĞLU

Let's Take the Phaeton down the Road Today

It has been a long time since street-cars left the streets of İstanbul. The phaetons also operate only in the Prince's Islands. Yet, it is not possible to erase the memories of the past that we shared with horses. The writer of this article tells us the story of journeys in the İstanbul of his childhood; when the streets were full of clip clops, the smell of horse manor and scrapes of phaetons.

HALİM BULUTOĞLU

Horses, Phaetons and the Princes' Islands

There are no records regarding the date when horses were introduced to the Prince's Islands of İstanbul. However, it is certain that donkeys came before the horses. We see that during the 2 thousand years of settlement on the islands donkeys were always present. The history of horses on the Princes' Islands begin with the phaetons. When the islands became summer resorts in the 19th century well-to-do families moved in. Phaetons which were few in number in earlier times became widespread in time and became an important element of the island life in Heybeli, Burgaz and especially the Big Island.

Horse Toys

Archeological artifacts show us that the first examples of toys were made by the Egyptians. It is impressive to learn that Egyptian kids were playing with horse headed sticks and wooden horses 2500 years ago. Horse shaped objects and toys are still pretty attractive for children nowadays. With no doubt, carousels in amusement parks are the first of horse shaped toys that comes into the mind.

UMUT NİŞANCI

Carousel, The Merry Days of Childhood

As I wander about my memories of my childhood most of the time I feel like as I am riding on the carousel. Maybe in those times, I thought that the big life journey full of uncertainties ahead would be filled with merry time like we had on the carousel. It seemed as if as time passed we would be in the same age and the carousels would safely go round and round in the places where they always are in an infinite movement accompanied by sweet melodies.

Chess and the Knight: Gökyay Foundation Museum of Chess

Akın Gökyay entered Guinness Book of Records in 2012 with his collection of chess sets which he collected from all around the world for more the 40 years. This rich collection is made up of lots of very precious pieces. Gökyay initially established a foundation and later a museum in order to protect his collection. We talked with him about his chess sets which turned from a hobby into a passion and about the museum he founded.

ÖNDER KAYA

The Horses of St Marco (the Quadriga of Lysippus) from Constantinople to Venice

When you talk about Venice which is one of the most important touristic places lagoons, gondolas and Piazza St Marco comes to mind. In this square, which is identified with the pigeons flying to the sky in postcards the statue of four horses which is one of the most distinct works of art strikes the eye with its splendor. These statues had been kidnapped from Constantinople to Venice just after the sack of Constantinople in the Fourth Crusade in 1204.

From the Mansion with the Horse to the Sakıp Sabancı Museum

This mansion took its name from the horse statue, 1864 work of the French sculpture Louis Doumas, and nowadays it is being used as the Sakıp Sabancı Museum. Very precious works of calligraphy, Qurans, various prayer books, imperial berats and fermans, hilyas and various historical calligraphic works are being exhibited.

The Metal Horses of Cem Özkan: Mercury and Venus

Cem Özkan is a genius sculpture who gets inspired from the nature and uses pieces of scraps as materials. His emotions and imagination is reflected on the materials he bought from scrap dealers and he brings out admirable statues with his welding machine. Özkan got a lot of attention from stars from his enchanted world, which are called Mercury and Venus. He stands out to be an important representative of this technique not only in Turkey but all around the world.

ALİ NİHAT KUNDAK

Horse Figures in Ottoman Miniatures

This paper revises the Ottoman miniatures which were illustrated horse figures in historical, literary, religious, scientific manuscripts and albums. Horse depictions in Ottoman miniatures included the themes of combat, talent, archery, drill, hunting, portrait and scenes of daily life. Horse figures were illustrated mostly in crowded figurative compositions and portrayed with or without riders. In these miniatures, the posture of horses were visually reflected to the spectator in a style based on observation founded.

MUSTAFA ALTUN

The Horses of Master Siyah Qalam

There is no doubt that, of all the animals that take place in the mysterious drawings of Siyah Qalam horses have a special status. Horse that appear in various position in various subjects were generally drawn with nomads. The horses of Siyah Qalam were completely portrayed in daily life grazing, with their owners etc. and with this feature they hold a special place in Turkish art.

Horse Paintings of Abdülmejid Effendi

When Abdülmejid II was entrained on the Orient Express he left his gray horse, Hayyam behind with all the other splendid memories of the past. The gray horse was considered as the property of the dynasty. It was sent to the Halkalı Agriculture School and then to the Stud in İnanlı. Later, it produced many foals that won races. Hayyam was the last horse of the empire that wandered in the streets of Istanbul.

GÜL SARIDİKMEN

Süleyman Saim Tekcan and At'nağme (Song of the Horse)

Among Turkish artists Süleyman Saim Tekcan is the leading one who is identified with horses. He was interested in horses since he was a little boy. His horse paintings are almost like a talisman, an amulet. The artist assigns a holiness to the horses and tries to portrait aesthetically their strong appearances. Horses and calligraphy has an important place in the art of Tekcan.

KADİR ÇIVİCİ

Horse Photography

Horses are creatures of aesthetics. That is why they were one of the most important themes of plastic arts throughout history. This is the same in the art of photography that has entered our lives in the modern ages as well. Kadir Çevici has been taking photos of these creatures with legendary beauties. However, there are some important key points when working with horses.

MURAT GÜR

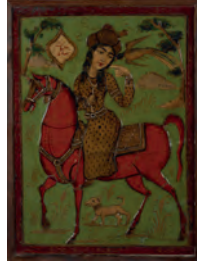
The Birth of Cinema from Photographs of Horses

The invention of Eadweard Muybridge who was famous for his photos of the Yosemite Valley, which is one of the wonders of nature, opened the way for the cinema. Muybridge was working on models in motion and wanted to get sharp images. At last, his trials yielded a prize. Muybridge succeeded in taking photographs of all of the phases of movements of a galloping horse. With the help of a mechanism that he created, called as the Zoopraxiscope, he was able to make these photographs to be in motion.

The Ride of Lady Godiva

In the 11th century England Leofric who was the Earl of Mercia imposed heavy taxations on his tenants. The people got to the point of revolting but they helplessly had to endure the situation. Lady Godiva, the wife of Leofric, who had become famous for her beauty and piety was very sorry for this. At last, she takes the side of the public and challenges her husband.

ERDEM SARIKAYA

Dreaming of a Horse Means the Fulfillment of Your Wishes

When you look at the entire corpus of works on dream interpretation in Islam you see that horses in dreams are elements that are given both positive and negative meanings. The aforementioned interpretations agree on the point that a person who sees horses in his dreams will beat his enemies; get more livelihoods, more honor, reach higher ranks and get more properties. In these interpretations the physical characteristics of the horse in the dream and the relation of the dreamer with the horse symbol is also evaluated. It is very common to encounter the horse motive in literary dream texts.

ERKAN GÖKSU

The Blessed Horses of Hayyam

The most colorful rituals in old newrous celebrations are the gifts presented to the Persian sultans. As the gifts vary from wheat to gold, rings to swords, pens, arrows and bows to eagles and to wine; the list continues with mysterious stories peculiar to the East and stories that advice merit and loyalty. When it is the horses' turn the story evolves into a fairy tale. The story of the horses of Hayyam begins a parade that leaves a sweet taste on the readers' mind.

LEYLA ALPTEKİN SARIOĞLU

Imaginary Horses of Nefî

Rahşiye which is a literary term that is encountered only in Turkish literature is the kind of *kaside* and *mersiye* written for horses. In the prologue, the poet talks about horses, names of horses and characteristics of horses. Essentially, *rahşiye* that describes pure bred horses is the outcome of description of "Burak" and "Refret" in *miraciyes*. Nef'i is one of the important poets for this genre.

ÖZLEM KUMRULAR

Rocinante

You can not think of Don Quixote without Rocinante or Rocinante without Don Quixote. They are almost like a Centaurus, a mythological creature that is half human and half horse. In this most widely read and translated fiction in the entire world the horse that is in the memories of everybody other than the Trojan horse is the companion of Don Quixote which is with him in all of his adventures.

OSMAN ÇAKMAKÇI

The Horse that was being Whipped and Miserable Übermensch

The well known philosopher Nietzsche identifies himself with the horse that was being whipped; suffers the agony as if he is in the place of the horse because the horse that was being whipped is in fact the humanity itself. It is the human being that has a burden more than he can carry. What is more, nobody put this burden on him, on the contrary he put himself in for it.

ATAKAN YAVUZ

Symphony for the Horse

It is a known fact that poet Necip Fazıl was fond of horses and took great pleasure from watching horse races. The poet sees that the horse, among all other creatures, is the most close one to humans. This book contains topics on many subjects from the history of horses, the place of horses in the fairy tales, folklore, arts and literature, to their importance to Turks and perception of them in Islam. Moreover, horse is described poetically in symbolic aspects peculiar to the world of the poet.

EFNAN DERVİŞOĞLU

They call it “The Bay Mare”, a Jade

The Jade (Yılkı Atı) is the debut novel of Abbas Sayar. Sayar was born in Yozgat in 1923 and won the TDK Novel Prize in 1973 with the novel “Çelo” (1972) and then won the Madaralı Novel Prize with his 1974 novel “Can Şenliği”. Abbas Sayar owes much of his fame to “Yılkı Atı”. The story of the Bay Mare who was very old that she was no longer able to do any work and was left in the nature in the winter since her maintenance would be a burden.

ABDULLAH UÇMAN

Two Stories about two Horses in Turkish Literature: the Dervish and the Deboner

The heroes of the two stories chosen from the two great names in modern Turkish literature, Ahmet Hamdi Tanpınar and Haldun Taner are horses. The horses described in these stories are compatible with the names they were given. Dervish which is the horse characterized by Tanpınar is an abstemious horse. The horse in Taner’s story, Kalender, is just like his name: rugged and humble.

ÖMER ERDEM

The Wandering Dervish of Asphalt Roads

Turks owe their taking hold on not only in the Asian steppes but also in the Anatolian geography to two creatures: the horse and the goat. As for the horses “the thousand years of golden age” is unfortunately over. Now automobiles work on the asphalt roads of Anatolia. The way stations which were transited with blood, sweat and voices of horses are being crushed and vanishing under the noises of engines. Despite everything horses still hit the roads as the wandering dervishes of the modern world.

OSMAN ÖZSOY

Break your Chain Gülsarı!

In the post war era naïve Kirghiz youth was struggling against both the nature and authorities of the communist party that were exploiting them. Each of them were coming in terms with their pasts and making efforts for establish a judicious world. Aytmatov wrote a legend about the amblor of the steppes in the person of the hero of the novel, Gülsarı. Gülsarı which is running continuously throughout the novel is actually running after the long gone beauties of the past.

GÖKNUR KARADUMAN

A Superman Story

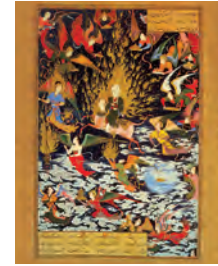
Christopher Reeve was a very successful who was well known worldwide for his outstanding performance in the Superman movies. Her was active in various kinds of sports and a devoted equestrian sportsman. His life changed upside down when his horse refused to make a jump in a race in 1995. He fell off his horse and was left quadriplegic. During the years after the accident when he struggled to continue his career as an artist and work for the well being of the paralyzed people he learned the real meaning of being a hero.

MAHİR ASLAN

Idioms on Horses in the Kars Region

When you investigate different local expressions particular to different cultures in different regions in Anatolia, you see that there is a rich cultural accumulation regarding the horses. The idioms presented in this article have been compiled from the Boyuntaş (Develer) village in the Akyaka province of the city of Kars.

Buraq

In Islamic sources, the night travel that is named as “İsra and Mi’raj” was actualized with a riding beast called as Buraq according to Hadiths. It was stated that this riding beast was white colored, bigger than the size of a donkey but smaller than a mule and was very fast. The reflections of Buraq in the Islamic art has been splendid and became the subject of many literary works and miniatures.

İhsan Bülücük: “The Saddler is the Tailor of a Horse”

Saddlery is an artisanship that comprises of making the harness sets; other tools and equipments of mount and draught animals by making use of leather materials. Though it was one of the most respected artisanships in the past, unfortunately nowadays it is heading up for the last roundup. İhsan Bülücük is one of the last saddler masters.

YAZARLAR

A. ÇAĞRI BAŞKURT Üniversite öğrenimini İstanbul Üniversitesi Tarih bölümünde, yüksek lisansını ise Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Tarih bölümünde tamamladı.

ABDULLAH UÇMAN İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden 1972 yılında mezun olduktan sonra bir süre aynı bölümde kütüphane memurluğu yaptı. 1976'da Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi'nin yayın kurulunda görev aldı. 1978'de İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Yeni Türk Edebiyatı kürsüsünde Mehmet Kaplan'ın asistanı oldu. 1981'de doktorasını tamamladı. 1996'da doçent, 2002'de profesör unvanını aldı. 2003-2004 öğretim yılında Kıbrıs-Lefkoşa'da Yakın Doğu Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde misafir öğretim üyesi olarak bulundu. 2006-2008 yılları arasında İstanbul Şehir Tiyatroları Repertuar Kurulu'nda görev yaptı. 1984'ten beri Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde öğretim üyesi ve bölüm başkanı olarak çalışıyor.

AHMET TAŞAĞIL 1964 yılında Kocaeli'nin Karamürsel ilçesinde dünyaya geldi. 1985'te İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Çince öğrenmek ve Orta Asya tarihi üzerine araştırmalar yapmak üzere Tayvan'a gitti. Shih-fan Üniversitesi'nde Çince kurslarına devam ederken, aynı zamanda Cheng-chih Üniversitesi'nin Etnoloji Araştırmaları Enstitüsü'nde ve Tarih bölümünde ders ve seminerleri tâkip etti ve dokümantasyon merkezinde Çin kaynaklarından Türk tarihine âit belgeler topladı. 1986 yılının sonunda Türkiye'ye dönerek İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde başladığı yüksek lisans öğrenimini 1988'de "Gök-Türk - Ülkesine Gelen Çinli Elçilerin Raporlarına Göre Gök-Türk - Çin İlişkileri" başlıklı teziyle bitirdi. Aynı yıl bu enstitüde başladığı doktorasını 1991'de "Gök-Türkler (542-630)" başlıklı teziyle tamamladı. 1995'te Mimar Sinan Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih bölümü Genel Türk Tarihi alanında doçent unvanını kazandı. 2001'de profesör oldu. 1997-1998 ve 1999-2000 yılları arasında Kazakistan'da Uluslararası Hoca Ahmet Yesevî Türk-Kazak Üniversitesinde misafir öğretim üyesi olarak vazife yaptı. Çeşitli seminerler ve konferanslar verdi ve panellere, sempozyumlara katıldı. Kazakça başta olmak üzere diğer Türk lehçelerini öğrendi. 2001-2002 öğretim yılında aynı üniversitenin Tarih-Felsefe Fakültesi dekanlığı vazifesini yürüttü. 2002'nin Temmuz Ağustos aylarında TİKA'nın yürüttüğü Moğolistan Türk Anıtları projesinde yer aldı. 2004-2005 öğretim yılında Bişkek'te bulunan Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi'nin Tarih bölümünde öğretim üyeliğinde bulundu. Aynı

üniversitenin Türk Uygarlığı Merkez Müdür yardımcılığı vazifesini yürüttü ve Sosyal Bilimler Dergisi yayın kurulu başkanlığını yaptı. 2007-2008 Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü müdürlüğü yaptı. 2008'de rektör yardımcılığına atandı. 2009'un Nisan ayında Tarih bölümü başkanlığına atandı. Halen Yeditepe Üniversitesi'nde öğretim üyesidir. Çince, İngilizce, Rusça ve Fransızca ile Türk lehçelerinden Kazakça ve Kırgızca bilmektedir.

AHMET YÜKSEL 1964 yılında Amasya-Gümüşhacıköy'de doğdu. 1985 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türkoloji bölümünden mezun oldu. Tezgâhtarlık, çiftçilik, nalbantlık, askerlik, öğretmenlik, redaktörlük yaptı. Çırak olarak girdiği sahaflık mesleğinde büyük aşamalar kaydederek yazar Andrew Mango'nun tabiriyle "Sahaflar Prensliği"ne kadar yükseldi. Güven Özgüç ile birlikte Sanat Kitabevi'ni işletmektedir. 1995 yılından beri dostlarıyla beraber *Kebikeç* dergisini çıkarmaktadır.

AKIN KURTOĞLU 1967 yılında İstanbul Fatih'te doğdu. 1981'den itibaren Pertevniyal Lisesi'nde, 1984-86 yılları arasında Yıldız Teknik Üniversitesi Makina Mühendisliği'nde ve 1987-1993 yılları arasında da İTÜ Elektrik Mühendisliği'nde eğitim gördü. 1993-1999 yıllarında bilgisayar donanım sektöründe hizmet verdikten sonra 1999-2005 yılları arasında akademik kitap, süreli yayın ve lisans/yüksek lisans tezleri hazırlama alanında çalıştı. 2004'ten itibaren İstanbul kent tarihi ve özellikle şehir içi ulaşım tarihi hususunda yaptığı kronolojik araştırmalar, çeşitli kitap ve dergilerde makâle olarak yayımlandı. 2012 yılında İETT için *Omnibüsten Metrobüse ve Geçmişten Günümüze Toplu Ulaşım Araçları* adlarında iki ayrı albüm hazırladı. İstanbul'un kara, deniz ve raylı sistemlerinin tarihçelerini kapsayan üç ayrı kronolojik kitap hazırlığı son aşamadadır. 2012-2016 yılları arasında ulaşım konusunda 8 ayrı fotoğraf sergisi hazırlayan yazarın, *İstanbul'un 100 Ulaşım Aracı* adlı çalışması İBB Kültür AŞ tarafından 2014 yılında yayımlandı. Kentin nostaljik otobüslerinin imâlâtı projesinde danışmanlık görevinde bulundu. İstanbul kent içi ulaşım tarihine ilişkin kapsamlı araştırmalar yapmak amacıyla 8 kent gönüllüsüyle bir araya gelerek çatısı altında toplandıkları İSAP (İstanbul Seyahat Araştırmaları Platformu)'ın kurucularındandır.

ALİ NİHAT KUNDAK 1978 yılında Kütahya'da doğdu. 2001'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi bölümünden mezun oldu. 2004'te Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi ana bilim dalı Türk İslâm Sanatları programındaki yüksek lisansını "Topkapı Sarayı Müzesi

Kütüphanesindeki H.2135 Numaralı Murakka" adlı tez çalışmasıyla tamamladı. Doktorasını, aynı enstitüde "XVIII. Yüzyıl Osmanlı Minyatüründe Yıldızlar ve Burçlar: Tercüme-i 'İkdi'-'l-cümân fî târîh-i ehli'z-zamân Nüshalarının Tasvirleri" adlı teziyle 2011'de bitirdi. 2012'den itibaren, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde Sanat Tarihi bölümü Türk İslâm Sanatları ana bilim dalı kadrosunda öğretim üyesi olarak çalışmaktadır.

ATAKAN YAVUZ Amasyalı. İlk ve ortaokulu Amasya'da, liseyi Ankara'da okudu. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. *Gerçek Hayat* dergisinde portre yazıları ve denemeler kaleme aldı, tercümeler yaptı. *Dergâh*, *İzdihâm*, *Nihayet*, *Hece*, *Varlık*, *Barbar*, *Karagöz* gibi dergilerde şiirleri, deneme, eleştiri ve kuram yazıları yayımlandı. *Kunduz Dersleri* ve *Bakış Talimi* adında iki şiir, *Hata Günlüğü* ve *Yıllar Asla Özürlü Dilemez* adında iki deneme ve *Dünyanın Rengi* adında bir anlatı kitabı yayımlanan şâirin ayrıca Cenan Şehabettin'in hayatını anlatan bir biyografi kitabı mevcuttur.

ATILLA AKBIYIK 1968 yılında Denizli'de doğdu. Orta öğrenimini askerî lisede tamamladıktan sonra, 1990 yılında Kara Harp Okulu'ndan Topçu Teğmen olarak mezun oldu. İlk görev yeri olan Adana'da bir yıl kaldıktan sonra Kara Kuvvetleri Binicilik Eğitim Merkezi'ne atandı ve 1991-2005 yılları arasında süvâri subayı olarak yarışma subaylığı yaptı. 2002-2003 yıllarında Kuveyt - Irak sınırında Birleşmiş Milletler görevlisi olarak çalıştı. 2005 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri'nden ayrıldı ve Ankara Başkent Binicilik Kulübü'nde başantrenör olarak çalıştı. 2008 yılında Bursa Atlıspor Kulübü'nde başantrenörlük yaptı. 2009-2012 yılları arasında Ankara Atlıspor Kulübü başkanışmanlığı görevine getirildi; aynı zamanda modern pentatlon binicilik danışmanı olarak çalıştı. 2012-2013 yılları arasında Bilgili Holding bünyesindeki Republika Academic Apart's'ta idârî işler müdürlüğünü yürüttü. 2013 yılından beri İstanbul'daki kulüplerde danışmanlık yapmakta ve binicilik dersleri vermektedir. Dresaj - konkur komple - ustalar engel atlama dallarında Türkiye şampiyonu olmuş tek binicidir.

BİLGE SEYİDOĞLU 1941 yılında Afganistan'ın Kabil şehrinde doğdu. 1964'te İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. 1965'te Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde Halk Edebiyatı asistanı olarak göreve başladı. Prof. Dr. Mehmet Kaplan yönetiminde hazırladığı "Erzurum Halk Masalları Üzerine Araştırmalar" başlıklı doktora tezini 26 Haziran 1971'de tamamlayarak İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde "edebiyat doktoru"

unvânını aldı. 1972-1974 yılları arasında Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Michigan State Üniversitesi'nde "Mukâyeseli Mit Araştırması" çalışmaları yaptı, "Mukâyeseli Folklor ve Edebiyat" derslerine devam etti. 1974'te Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ndeki görevine döndü. 1979'da doçent unvanını aldı. 1996'da Folklor Araştırmaları Kurumu Türk Folkloruna Hizmet Ödülüne layık görüldü. 1994-1996 yılları arasında Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Rus Dili ve Edebiyatı, 1995-2000 arasında ise Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları bölümlerinin kurucu bölüm başkanlığı görevlerinde bulundu. 1996-2000 ve 2003-2008 yılları arasında Türk Dili ve Edebiyatı bölüm başkanlığı görevini yürüttü. 1993-2008 yılları arasında kuruluş aşamasında olan Kafkas Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi Ağrı Eğitim Fakültesi'nde lisans ve lisansüstü düzeyde dersler verdi. 2005-2008 yılları arasında Ağrı Eğitim Fakültesi dekanlığı yaptı. 2014'te hayata vedâ etti.

BURHAN OĞUZ 1919 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve ortaokulu College Sainte Jeanne d'Arc'ta, liseyi Saint Benoit'de okudu. 1942'de Yüksek Mühendis Mektebi'nden makina ve elektrik yüksek mühendisi olarak mezun oldu. 1942'de öğrenciliğinden itibaren çalıştığı Zeytinburnu ve Söğütçe Silâh ve Mühimmat fabrikalarının dökümhâne şefliğine atandı. 1943 sonunda istifa ederek kendi dökümhâne ve atölyesinde 1950'ye kadar çeşitli döküm ve makine üretim işleriyle uğraştı. 1950'den 1963'e kadar elektrik mühendisi olarak yurdun çok çeşitli yörelerinde proje mühendisi, şantiye şefi ve teknik müdür çalıştı. 1979'a kadar çeşitli kamu ve özel şirketlerde görevler yaptı. 1979-1984 yılları arasında önce Edirne Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ve sonra Trakya Üniversitesi'nde, 1993-2000 yılları arasında Marmara Üniversitesi'nde Teknik Eğitim Fakültesi Metalurji bölümü ve Güzel Sanatlar Fakültesi Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünde yüksek lisans sınıflarında öğretim görevliliği yaptı. Kültür tarihi üzerine kitapları şunlardır: *Türkiye Halkının Kültür Kökenleri*, *Yüzyıllar Boyunca Alman Gerçeği ve Türkler*, *Mezartaşında Simgeleşen İnançlar*, *Çevre Üzerine Düşünceler*, *Anadolu Aleviliğinin Kökenleri*, *Türk ve Yahudi Kültürlerine Mukayeseli Bir Bakış*, *Türk Halkının Düşüncesi ve Hareketlerinin İdeolojik Kökenleri*.

CEMAL ÇETİN 1977 yılında Çanakkale'nin Çan ilçesinde doğdu. 2009 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde "Anadolu'da Faaliyet Gösteren Menzilhaneler (1690-1750)" başlıklı teziyle doktorasını tamamladı. Doktora tezinden faydalanarak yayıma hazırladığı *Ulak Yol Durak, Anadolu Yollarında Padişah Postaları (Menzilhaneler) (1690-1750)* isimli kitabının yanı sıra, Osmanlı devletinde ulaşım ve haberleşme, halkın vergi yükü, sosyal kontrol

mekanizmaları ve kamu nizamı gibi farklı konularda bildiri ve makâleleri bulunmaktadır. Ayrıca Osmanlı devletine esir düşenlerin esâret koşullarını aydınlatmaya yönelik kaleme aldığı *Sultan'ın Esirleri, İstanbul'da Bir Esir Kampı (1715)* ismini taşımaktadır. Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünde öğretim üyesidir.

EFNAN DERVİŞOĞLU 1970 yılında Trabzon'da doğdu. Trabzon Lisesi'nin ardından Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. 1995'te "Türk Edebiyatında Mensur Şiir" adlı teziyle aynı üniversitede yüksek lisansını; 2005'te "Cevdet Kudret / Hayâtı ve Eserleri" adlı teziyle de doktorasını tamamladı. Yayıma hazırladığı *Kadın Öykülerinde Ankara* seçkisi 2008'de, *Kadın Öykülerinde Karadeniz* seçkisi de 2009'da okurla buluştu. Bir makâlesine de yer verdiği *Oyuncaklı Öyküler* derlemesi 2013'te, çocuklar için yazdığı şiirlerden oluşan *Bulutlu Bahçe/ Meraklı Çocuğun Şiir Defteri 2014*'te yayımlandı. Kocaeli Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmakta, çeşitli dergilerde yazıları, makâleleri yayımlanmaktadır.

EMEL ESİN 1912 yılında İstanbul'da doğdu. Paris École libre des Sciences Politiques Diplomatiques bölümünü 1933 yılında bitirdi. 1969 yılında Paris Faculté des Lettres et Sciences Humaines'den "Le Dragon dans l'iconographie turque (Türk İkonografisinde Ejder)" adlı teziyle sanat târihi doktoru oldu. Orta Asya Türk sanatı, arkeolojisi ve ikonografisiyle ilgili çalışmalarıyla tanındı. Başlıca eserleri arasında *Türkistan Seyahatnamesi* (1959), *Turkish Miniature Painting* (1960), *Mecca the Blessed Madinah the Radiant* (1963), *Turkish Art in Cyprus* (1969) ve *Sadullah Paşa Yalısı* (1984) bulunmaktadır. 1987 yılında vefât etti. Ertesi yıl vasiyeti üzerine Orta Asya Türk sanat târihi konulu zengin bir kütüphaneye ve arşive sâhip TEK-ESİN Vakfı kuruldu.

EMİNE DİNÇEÇ Dumlupınar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Târih bölümü öğretim üyesidir. 2004 yılında "Rumeli'de Geri Hizmet Teşkilatı İçinde Çingeneler (XVI. Yüzyıl)" başlıklı tezini tamamladı. Osmanlıda Çingeneler (Romanlar) üzerine çalışmalarına devam etmektedir. Bu alanda çeşitli dergi ve kitaplarda makâleleri mevcuttur.

EMİNE GÜRSOY NASKALİ 1973 yılında Oxford Üniversitesi (St. Anne's College) Şarkiyat bölümünden mezun oldu. Doktorasını Türk dili alanında İstanbul Üniversitesi'nde yaptı. 1977-1984 yılları arasında Helsinki Üniversitesi Asya ve Afrika bölümünde, 1987-1989 yılları arasında Oxford Üniversitesi'nde ders verdi. 1984-2016 yılları arasında Marmara Üniversitesi Fen Fakültesinde öğretim üyesi oldu; Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Fen Edebiyat Fakültesi dekanlığı gibi idârî görevlerde bulundu. Türk dili, Osmanlıca, Orta Asya Türk lehçeleri ve edebiyâtı, destanlar, Kafkaslar, Sibirya, kültür târihi, yakın dönem siyâsî târih üzerine birçok yayını

bulunmaktadır. Uygurca, Kumukça, Kırgızca, Türkmençe, Osmanlıca metinler neşretti. Altayca-Türkçe ve Hakaşça-Türkçe sözlüklerini hazırladı. Yassıada zabıtlarını yayımladı. Acta Turcica Çevrimiçi Tematik Türkoloji Dergisi'ni çıkardı. Kültür târihi üzerine derleme bir dizinin editörüdür.

ERDEM SARIKAYA 1982 yılında, Çanakkale'de doğdu. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü 2005 yılında bitirdi. Aynı yıl tam burslu olarak İstanbul Kültür Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı yüksek lisans programına girdi ve 2008'de "Ebûbekir Celâfi Divanı: Karşılaştırmalı Metin-İnceleme" başlıklı teziyle mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eski Türk Edebiyatı doktora programını Prof. Dr. Kemal Yavuz'un danışmanlığında hazırladı; "Eski Türk Edebiyatında Rüya (Başlangıçtan XV. Asra Kadar)" başlıklı teziyle 2014 yılında tamamladı. Ulusal ve uluslararası dergilerde makâleler yayımlayan, kongrelerde çeşitli konularda bildiriler sunan araştırmacı hâlen Yozgat Bozok Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır.

ERKAN GÖKSU 1976'da Malatya'nın Yeşilyurt ilçesinde doğdu. 1998'de Erciyes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Târih bölümünden mezun oldu. 1999'da Kırıkkale Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Târihi okutmanı, bir yıl sonra ise aynı üniversitenin Fen Edebiyat Fakültesi Târih bölümüne araştırma görevlisi olarak atandı. 2004 yılında Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nden "Türk kültüründe silâh" konulu tezle yüksek lisansını; 2008 yılında "Türkiye Selçuklularında ordu" konulu tezle doktorasını tamamladı. 2009 yılında Gaziosmanpaşa Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Târih bölümü Ortaçağ Târihi bilim dalına yardımcı doçent olarak atandı. 2013'te Ortaçağ doçenti unvânını aldı. 2015'te Dokuz Eylül Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünde çalışmaya başladı. Hâlen aynı görevde bulunan Göksu, 2011 yılında Türk Tarih Kurumu 80. Yıl Bilim ve Teşvik Ödülü'ne, 2012 yılında ise Türk Ocağı 100. Yıl Ziya Gökalp İlim Teşvik Armağanı'na layık görüldü. Başta Selçuklu târihi olmak üzere Ortaçağ Türk târihi üzerine yazılmış kitap ve tercümeleri, bilimsel dergilerde yayımlanmış makâleleri bulunmaktadır.

FAHRETTİN KELEŞTİMUR 1955 yılında Elazığ'da doğdu. 1979'da Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. 1980-1984 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde iç hastalıkları ihtisâsını tamamladıktan sonra 1988 yılında aynı üniversitede yardımcı doçent olarak çalışmaya başladı. 1990'da doçent ve 1995'te profesör unvânını kazandı. İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve Londra Üniversitesi St. Bartholomew's Hastânesi Endokrinoloji bölümlerinde çalıştı. 1993'te Erciyes Üniversitesi'nde

Endokrinoloji bilim dalını kurmuştur. 2006-2008 yılları arasında Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneği başkanlığı yaptı. 2002- 2006 yılları arası Avrupa Nöroendokrin Derneği, 2005- 2009 yılları arası Avrupa Endokrinoloji Derneği yönetim kurulu üyeliklerinde bulundu. Avrupa Nöroendokrin Tümör Derneği danışma kurulu üyeliği yaptı. 2015'te Pituitary Society yönetim kurulu üyeliğine seçildi. 2012 yılında Türkiye Bilimler Akademisi aslı üyeliğine getirildi. Hâlen TÜBA konsey üyesi olarak çalışmaktadır. 2013'te Bayındır Tıp Ödülü'ne, 2014'te TÜBİTAK Bilim Ödülü'ne layık görüldü. 2008- 2015 yılları arasında Erciyes Üniversitesi rektörü olarak görev yapmıştır. 2015 yılı Haziran ayında Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı'nın (TÜSEB) ilk başkanı olarak atandı. 2013 yılından beri Avrupa Endokrinoloji Derneği PCOS çalışma grubunda üyedir.

FARUK SÜMER 1924 yılında Konya Bozkır'da dünyâya geldi. 1948 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünden "Anadolu Türk Boy ve Oymakları XVI. ve XVII. Asırlarda" adlı lisans teziyle mezun oldu. Millî Eğitim Bakanlığı'ndan aldığı bursla Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Ortaçağ Târihi kürsüsünde doktora çalışmasına başladı. "XVI. ve XVII. Yüzyıllarda Anadolu-Suriye ve El-Cezire'de Oğuz Boylarına Mensup Teşekküller" konulu teziyle 1950 yılında edebiyat doktoru unvânını aldı. Kısa bir zaman İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi'nde memur olarak çalıştı. 1954'te Ankara Üniversitesi DTCF Ortaçağ Târihi kürsüsüne asistan oldu. "Karakoyunlular, I. Kabileyi Bünyeleri ve Başlangıçtan Cihanşâh'a Kadar Siyasi Tarihleri" konulu teziyle doçent unvânını aldı ve aynı kürsüde öğretim üyeliği görevini yürüttü. 1963'te "Oğuzlara Ait Destanî Mahiyette Eserler" adlı takdim teziyle profesörlüğe yükseldi. 1970-1974 yılları arasında Londra ve Frankfurt'ta Goethe Enstitüsü'nde Türk-İslâm târihi ve medeniyeti, Türk dili gibi dersler okuttu. AÜ DTCF'de kürsü başkanlığına getirildi. Türk Musikisi, Adapazarı Konservatuarı ve Mimar Sinan Üniversitesi'nde çalışmalarda bulundu. 1982'de emekliye ayrıldı. 1995 yılında İstanbul'da hayâta vedâ etti.

FEYZA BETÜL AYDIN Sakarya Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. *Gerçek Hayat* dergisinde editörlük ve yazarlık yaptı. İngilizce ve Farsçadan çeviriler yapmaktadır.

GÖKNUR KARADUMAN ODTÜ İktisat mezunu. Boğaziçi Üniversitesi Târih bölümünde yüksek lisansını tamamladı. Çevirmenlik yapmaktadır.

GÜL SARIDİKMEN Mimar Sinan Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sanat Târihi bölümünden 1998 yılında mezun oldu. Aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Târihi anabilim dalı Türk ve İslâm Sanatları programında lisans üstü eğitimine başladı. 2000 yılında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi'nde araştırma görevlisi oldu ve İstanbul sebilleri ile ilgili yüksek lisans tezini

2001'de tamamladı. 2007'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Târihi anabilim dalı Batı Sanatı ve Çağdaş Sanat programından "Türk Resminde İstanbul'un Mimarlık Örnekleri 1860-1960" adlı doktora teziyle doktor unvânı aldı. 2001- 2007 arasında MSGSÜ Sanat Târihi bölümünde araştırma görevlisi olarak görev yapan Sarıdikmen, 2007'den beri Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. İstanbul, Türk resmi ve ressamları üzerine yayımlanmış çeşitli kitap ve makâleleri bulunmaktadır.

GÜNGÖR KARAUĞUZ 1966 yılında Devrek'te doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Devrek'te tamamladı. 1988 yılında Ankara Üniversitesi Dil ve Târih Coğrafya Fakültesi, Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri bölümü, Hititoloji ana bilim dalından mezun oldu. 1989-1993 yılları arasında Ankara, Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nin çivi yazılı tablet seksiyonunda müze araştırmacısı olarak çalıştı. 1993'te yılında Selçuk Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Târih bölümü, Eskiçağ Târihi ana bilim dalına araştırma görevlisi oldu. 1996'da yüksek lisans, 2000'de doktorasını tamamladı. 2001 yılında TC Başbakanlık, Türk İşbirliği ve Kalkınma İdâresi Başkanlığı bünyesinde, "Moğolistan'daki Türk Anıtları Projesi" kapsamında "Bilge Kağan Külliyesi" kazılarına ekip üyesi olarak katıldı. 2004-2008 yılları arasında "Zonguldak Bölgesi Arkeolojik Yüzey Araştırması Projesi"ni, proje başkanı olarak yürüttü. 2005'te yardımcı doçent, 2007'de Eskiçağ Târihi doçenti ve 2013'te profesör oldu. 2013-2018 yılları arasında Eğitim Bilimleri Enstitüsü müdür yardımcısı ve müdürü olarak görev yaptı. Bartin, Selçuk, Necmettin Erbakan ve Karaman üniversitelerinin (Fen)-Edebiyat/ Sosyal Beşerî Bilimler fakültelerinin Târih bölümlerinde Eskiçağ Târihi dersleri vermiş olup Hitit târihi ve kültürü alanında yayımlanmış pek çok kitap ve yazıları bulunmaktadır. Hâlen Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Sosyal Bilgiler Eğitimi'nde öğretim üyesi olup Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi dekanı olarak görev yapmaktadır.

HALİL TEKİNER 1983 yılında Kayseri'de doğdu. TED Kayseri Koleji, N.M. Baldöktü Anadolu Lisesi ve Kayseri Fen Lisesi'nde okudu. Ankara Üniversitesi Eczâcılık Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı üniversitenin Eczâcılık İşletmeciliği ve Târihi ana bilim dalında yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamladı. Marburg-Philipps (Almanya), Wisconsin-Madison (ABD) ve Semmelweis (Macaristan) Üniversitelerinde ziyaretçi araştırmacı; Harvard (ABD), Helsinki (Finlandiya) ve Yakın Doğu (KKTC) Üniversitelerinde misafir öğretim üyesi olarak çalışmalarda bulundu. Tıp, eczacılık, müzik, edebiyat ve kültür târihi konularında birçok kitap ve makâlenin yanı sıra piyano için yaptığı bestelerden oluşan bir CD kaydı yayınladı. Dünya Eczâcılık Federasyonu Yılın Muhâbiri Ödülü,

Ecz. Hamdi Bey Eczâcılık Târihi Ödülü, Altın Havan Ödülü ve Türk Kültürüne Hizmet Ödülü sâhibi; Alman, Amerikan, Fransız Eczâcılık Târihi Birliklerinin ve Uluslararası Eczâcılık Târihi Akademisi’nin üyesidir. Erciyes Üniversitesi Eczâcılık Fakültesi Eczâcılık Târihi ve Etik ana bilim dalı başkanı ve Uluslararası Eczâcılık Târihi Birliği başkan yardımcısıdır.

HALİM BULUTOĞLU Yayıncı, turizmci, seyyah. Adalar Vakfı başkanı. Adalar Vakfı’nın Adalı dergisi ve Adalı Yayınları sâhibi. Adalar Müzesi’nin kurucusu ve yönetim kurulu üyesi. Tarih Vakfı ile Turizm Yazarıları, Gazetecileri ve Editörleri Derneği (TUYED) kurucularından. 1999-2011 yılları arasında Tarih Vakfı’nda başkanlık ve yönetim kurulu üyeliği yaptı. TUYED’de bir dönem genel sekreterlik görevini üstlendi. *Adalar’ın ve Adalar Vakfı’nın 30 Yılı (1984-2014), Türkiye Tatil Rehberi ve Türkiye Gezi Parkurları* adlı kitapları yazdı.

HALÜK PERK 1958 yılında İstanbul’da doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ni 1979 yılında bitirdi. 1980’de avukatlık ruhsatı aldı. 1983’de İÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde yüksek lisansını tamamladı. 1995’te İstanbul Arkeoloji Müzelerine bağlı koleksiyoncu unvânı alarak 1999’da İstanbul’da, hâlen başkanı olduğu Arkeolojik Eser Koleksiyoncuları Derneği’ni kurdu. Dört yıl, Türk Numismatik Derneği yönetim kurulu üyeliği ve yayın kurulu başkanlığını yürüttü. 2002’de Kültür ve Turizm Bakanlığı’ndan kendi adına özel müze açma iznini aldı. 2004-2006 yıllarında koleksiyonculuk ve ilgili hukuk mevzuâtı ile ilgili Yıldız Teknik Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzecilik bölümünde yüksek lisans ve Bahçeşehir Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesi’nde lisans programında dersler verdi.

HÜSEYİN NEJDET ERTUĞ 1987-1993 yıllarında Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı’nda görev yaptı. 1993’ten beri Sakarya Üniversitesinde öğretim üyesidir.

İBRAHİM YILDIRAN 1956’da Ordu Ünye’de doğdu. Ankara Gençlik ve spor Akademisi’ni bitirdi. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü’nde çalıştı. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde yüksek lisansını, Almanya Johannes Gutenberg Üniversitesi’nde doktorasını tamamladı. 1992’de göreve başladığı Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu’nda 1995’te doçent oldu. 1994-1999 yıllarında Antrenörlük Eğitimi bölüm başkanlığı yaptıktan sonra, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölüm başkanlığına atandı. Hâlen Uluslararası Sağlık, Beden Eğitimi, Rekreatasyon, Spor ve Dans Konseyi (ICHPER-SD) ve Türkiye Spor Bilimleri Derneği üyesidir. Özellikle spor felsefesi ve târihi, sporda âdil oyun eğitimi, olimpiyat hareketi ve spor fikrinin gelişimi ve modern beden eğitimi ile ilgilenmektedir.

İLHAMİ DANIŞ İstanbul Üniversitesi Târih bölümünden mezun oldu.

Yüksek lisans ve doktora eğitimini aynı üniversitede tamamladı. Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Târih bölümünde Osmanlı Coğrafyası, Türk Denizcilik Târihi, Akdeniz Dünyası ve Araştırma Projesi derslerini vermektedir. Yeniçağ Osmanlı Târihi, Târihsel Coğrafya, Şehir Târihi ve Denizcilik Târihi alanında çalışmalar yapmaktadır.

KADİR ÇIVICI 1980 Ordu/Ünye doğumlu. Trakya Üniversitesi Halkla İlişkiler mezunu. Öğrencilik yıllarında başladığı gazetecilik mesleğine mezuniyeti sonrası devam etti. Sabah Gazetesi polis muhabiri iken bir çok haber ve fotoğrafı manşetlerde yer aldı. 2005 yılından bu yana Türkiye Jokey Kulübünde fotoğrafçı olarak görev yapıyor. Ulusal ve Uluslararası düzenlenen fotoğraf yarışmalarında altın madalya olmak üzere birçok ödül aldı. 14 yıldır at fotoğrafçılığı yapan Kadir Çivici, evli ve bir erkek çocuk babasıdır.

KUDRET EMİROĞLU 1956 yılında Trabzon’da doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler bölümünden mezun oldu. Târih, özellikle yerel târih ve karşılaştırılmalı etimoloji üzerine makâleleri çeşitli dergilerde yayımlandı. *Kebikeç* dergisinin yayın yönetmenidir. İngilizce çeviri ve Osmanlıca çevriyazı kitapları bulunmaktadır. Yaptıkları: *Trabzon-Maçka Etimoloji Sözlüğü* (1989); *Anadolu’da Devrim Günleri - İkinci Meşrutiyet’in İlanı* (1999) İsmet Yayinevi; *Mardin - Aşiret Cemaat - Devlet* (2000, S. Aydın, O. Özel, S. Ünsal’la birlikte) Tarih Vakfı Yayınları; *Gündelik Hayatımızın Tarihi* (2001) Dost Kitabevi.

LEYLA ALPTEKİN SARIOĞLU 1982’de Nevşehir’de doğdu. 2004 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. 2005 yılında aynı üniversitenin Türk Dili ve Edebiyatı bölümü Eski Türk Edebiyatı kürsüsünde araştırma görevlisi olarak göreve başladı. 2007 yılında “Berberzâde Mehmed Zihni Divanı’nın Bilimsel Yayını ile Eserin Şekil ve Muhtevâ Bakımından İncelenmesi” başlıklı teziyle yüksek lisansını tamamladı. 2013 yılında “Cemâl-i Halveti’nin Tasavvufi Mesnevîleri (Metin-İnceleme)” konulu doktora teziyle doktor unvânını aldı. Aynı yıl Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümü Eski Türk Edebiyatı kürsüsüne yardımcı doçent doktor olarak atandı. Hâlen bu kurumda görevini sürdürmektedir.

LÜTFİ BERGEN 1964 yılında Ankara’da doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nden mezun oldu. *Dergâh, Ülke, Hece, İdeal Kent, Düşünen Siyaset, Hak-İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi, İtibar, İştiraki, Anadolu Gençlik, Sebilürreşad, Birikim, Turan* dergilerinde; *Yeni Şafak* ve *Star* gazetelerinde; *Al-Jazeera Türk, Arkitera Mimarlık* gibi mecrâlarda makâleleri yayımlandı. *Edebî Metinde Din-İktisat* başlıklı kitabına 2012 TYB Edebî Tenkit Ödülü verilmiştir. İslâm şehri, kent teorileri, medeniyet, ahilik, İbn

Haldun, erken dönem Cumhuriyet hikâyesi, insan hakları, İslâmcılık düşüncesi gibi konularda çalışmaları bulunan yazar, 2015’ten beri *Yeni Söz* gazetesinde yazmaktadır.

M. TEKİN KOÇKAR 1954 yılında Ankara’da doğdu. 1974 yılında Bolu Erkek Öğretmen Okulu’nu bitirdi. İki yıl Urfa- Siverek’te, Unzuzyaret köyünde öğretmenlik yaptı. 1978 yılında Atatürk Eğitim Enstitüsü’nü bitirdi. Rize ve ilçelerinde Türkçe ve Edebiyat öğretmenliği yaptıktan sonra 1980 yılında Anadolu Üniversitesi’nde göreve başladı. 2001 yılına kadar Anadolu Üniversitesi Halkbilim Araştırmaları Merkezi’nde koreograf, genel sanat yönetmeni ve yönetici olarak görev yaptı. 2001 yılında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi’nde göreve başladı. Bu üniversitede Halkbilim Araştırma ve Uygulama Merkezi (HAMER)’ni kurdu. 2007 yılında Eskişehir’in Mahmudiye ilçesinde, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mahmudiye Atçılık Meslek Yüksek Okulu’nun kuruluşunda görev aldı. Hâlen Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mahmudiye Atçılık Meslek Yüksek Okulu’nda öğretim görevlisi ve Halkbilim Araştırma ve Uygulama Merkezi (HAMER), müdürü ve genel sanat yönetmeni olarak çalışmaktadır. Dans, dans etnolojisi, etnokoreoloji, etnomüzikoloji ve atçılık ile ilgili kitaplar ve yazılar yazdı. *At Irkları ve Dağılımı ve Dünyada Atçılık Uygulamaları* adlı iki kitabı ve www.atveinsan.com adlı web sayfası bulunmaktadır.

MAHİR ASLAN 1981 yılında Kocaeli’nde doğdu. 2005 yılında Trakya Üniversitesi Târih bölümünden mezun oldu. 2008’de aynı üniversitede “Atatürk ve Dış Türkler Politikası” başlıklı teziyle yüksek lisansını, 2018’de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Târih bölümünde *Balkanlarda Panslavist Ortodoks Düşüncenin Oluşmasında Slav Komitelerinin Rolü 1858-1878* başlıklı teziyle doktorasını tamamladı. Doktora tezini Rus kaynaklarından yazabilmek için Ukrayna’nın Kiev Ulusal Dil Üniversitesi’nde başladığı Rus Dili ve Edebiyatı bölümünden 2017 yılında mezun oldu. Osmanlı-Rus ilişkileri ve Rusya târihi üzerine uluslararası hakemli dergilerde muhtelif başlıklarda yayımlanmış makâleleri mevcuttur.

MESUT ŞEN 1982’de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünün Eski Türk Dili kürsüsünden mezun oldu. 1987’de Marmara Üniversitesi’nde yüksek lisansını, 1993’te yine aynı yerde doktorasını tamamladı. 1982’den 2008’e kadar Deniz Kuvvetleri’nin okullarında Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak çalıştı. 2008 yılında kendi isteği ile emekli oldu. 2000 yılından itibaren MÜ Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü’nde Eski Türkçe, Orta Türkçe, Çağatay Türkçesi ile ilgili lisans üstü dersleri verdi, yüksek lisans ve doktora düzeyinde tez danışmanlık görevleri üstlendi. 2009 yılında MÜ Atatürk Eğitim Fakültesi Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi ana bilim dalına öğretim üyesi olarak atandı.

Hâlen 29 Mayıs Üniversitesi’nde Orta Öğretim Sosyal Alanlar Eğitimi bölüm başkanı ve Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği ana bilim dalı Başkanı olarak görev yapmaktadır.

MUHARREM KESİK 1969 yılında Giresun’da doğdu. Lisans öğrenimini 1987-1991 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünde tamamladı. 1991-1993 yılları arasında Millî Eğitim Bakanlığı’na bağlı olarak İstanbul’da Ahmet Çuhadaroğlu İlköğretim Okulu’nda târih öğretmenliği yaptı. 1993 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümü Ortaçağ Târihi ana bilim dalında araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. 1994 yılında “Cenâbî Mustafa Efendi’nin el-Aylemü’z-zâhir fî ahvâli’l-evâil ve’l-evâhir Adlı Eserinin Anadolu Selçukluları İle İlgili Kısımının Tenkidli Metin Neşri” adlı teziyle yüksek lisans öğrenimini tamamladı. 1999’da “Sultan I. Mesud Devri Türkiye Selçukluları Tarihi (1116-1155)” adlı teziyle doktor, 2012’de doçent, 2017’de profesör unvânı aldı. Hâlen İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünde öğretim üyeliğine ve bölüm başkan yardımcılığı görevine devam etmektedir.

MUHİTTİN ELİAÇIK 1963 yılında Temelli’de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Kayseri’de, lisans öğrenimini Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde 1986’da tamamladı. 1987-1994 yılları arasında Başbakanlık Osmanlı Arşivleri’nde uzman yardımcısı olarak görev yaptı. 1994 yılında Kırıkkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde göreve başladı. Yüksek lisans ve doktora eğitimlerini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nde sırasıyla 1992’de *Tokatlı Kâni Dîvânı* ve 1998’de *Âşık Ahmed’in Câmiü’l-Ahbâr’ı* adlı tez çalışmasıyla tamamladı. 2011 yılında profesör oldu. 2005-2014 yıllarında dönemler hâlinde Almanya’nın Münih şehrinde Türkçe yazma eserler üzerinde inceleme-arastırma yaptı, Mainz şehrinde ders verdi. Hâlen Kırıkkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümü öğretim üyesi ve bölüm başkanı olarak görev yapmaktadır. Yayımlanmış beş kitabı vardır.

MURAT DİNÇER ÇEKİN 1962 İstanbul doğumlu. İstanbul Tıp Fakültesi mezunu. Aile Hekimliği Uzmanı. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Politikaları ana bilim dalı öğretim üyesi. Zeytinburnu Tıbbi Bitkiler Bahçesi ve Sağlık Çevre Okulu projelerini yürütmektedir.

MURAT GÜR 1970 yılında Almanya’da doğdu. 9 Eylül Üniversitesi İngilizce İşletme bölümünden mezun oldu. İstanbul Fotoğraf Müzesi’nin kurucusu, Fotoğraf Dostları Derneği’nin yönetim kurulu üyesidir. *Skylife* dergisinde fotoğraf editörlüğü yaptı. Küratör olarak birçok sergi düzenledi, bazı fotoğraf yarışmalarında jüri üyesi olarak görev aldı. Zeytinburnu Kültür ve Sanat Merkezi’nde fotoğraf eğitmenliği görevini sürdürmektedir.

MURAT ÖZTABAK 1990 yılında Ardeşen’de doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkiye Cumhuriyeti Târihi anabilim dalında yüksek lisans eğitimi devam etmektedir. Bir dönem Medeniyet Gençliği genel sekreterliği yapan Öztabak, hâlen Bilim ve Gençlik Araştırmaları Merkezi (BİLGE) ve Kurtuba Sosyal Bilimler Merkezi genel koordinatörlüğü görevlerini yürütmektedir.

MUSTAFA ALTUN 1993 yılında Afyonkarahisar’da doğdu. Sakarya Lisesi’nden mezun oldu. Yüksek öğrenimini 2016 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünde tamamladı. Aynı zamanda yandal Sanat Târihi eğitimi aldı. Hâlen Sakarya Üniversitesi Târih bölümü Osmanlı Müesseseleri ve Medeniyeti ana bilim dalında yüksek lisans yapmaktadır.

MUSTAFA NOYAN 1969 yılında İstanbul’da doğdu. 1988’de Galatasaray Lisesi’nden, 1994’de Boğaziçi Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık bölümünden mezun oldu. 1995 yılında Turizm Bakanlığı kursunu tamamlayarak profesyonel turist rehberliği yapma hakkı kazandı. Yaklaşık 20 senedir yerli ve yabancı ziyaretçilere İstanbul ve Boğaziçi turları düzenlemektedir. İstanbulla ilgili çeşitli yayınlarda makâleleri ve bir de kitabı bulunan Noyan, evli ve 2 çocuk babası olup İstanbul Seyahat Araştırmaları Platformu (İSAP) kurucu üyesidir.

OSMAN ÇAKMAKÇI 1965 yılında Trabzon’da doğdu. İstanbul Özel Darüşşafaka Lisesi’nde parasız yatılı okudu. Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji bölümünden sonra İstanbul Üniversitesi Felsefe bölümünü bitirdi. Çevirmen, redaktör ve editör olarak birçok işte çalıştı. İstanbul’da yaşıyor. Ayşe Şirin adında bir kızı var. İlk şiiri 1982’de lise dergisinde çıktı. *Yeryüzü Düşleri* (1989–90, 4 sayı), *Göçebe* (1995–98, 7 sayı), *Haşhaşi* (2010, 3 sayı) ve *Duygu Çağı* (2016, 3 sayı) dergilerini çıkardı. Şu anda *Pathos* dergisini çıkarmaktadır (2018). Açık Radyo’da “Kitap Kullanma Kılavuzu” programını yaptı. Çok sayıda gazete ve dergide yazı ve şiirleri yayımlanan şâir, *E* dergisinde “Bozkırdan İşaretler” adını verdiği sayfasında aylık, *BirGün* gazetesinde haftalık kültür ve politika yazıları yazdı. 2005’te *Milliyet Sanat*’taki yazılarıyla “1980’li Şiirin Tasfiyesi”ni tartışmaya açtı. Medeniyete ve burjuva yaşam biçimine karşı bozkırı ve barbarlığı, kültürel şiire karşı organik şiiri savunmaktadır. Şiir kitapları: *Zakkum* Açı (1991), *Uçuşan Ağaç* (1996), *Köryazı* (2005), *Bir Hiçlik Anatomisi: Toplu Şiirler* (2011). *Deneme: Konuşmanın İmkânsızlığı Üzerine Bir Diyalog* (2000), *Aşâğılık Sanat* (2012), (2018).

OSMAN ÖZSOY 1974 yılında Konya’da doğdu. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi’nden mezun oldu. Bir dönem gazetecilik yaptı. Çeşitli kamu kurumlarında ve özel sektörde kültür, sanat ve yayıncılık alanında ulusal ve uluslararası düzeyde pek çok proje hazırladı ve yönetti. Hâlen bir sanat bir kurumunun yöneticiliğini yapıyor.

ÖMER ERDEM 1967 yılında doğdu. Bozkır Lisesi’nde okudu ve İstanbul

Üniversitesi Edebiyat Fakültesinden mezun oldu. İlk şiiri *Diriliş* dergisinde yayınlandı. Bir grup arkadaşıyla birlikte *Kaşgar* dergisini çıkardı. Türkiye’nin önde gelen edebiyat, şiir ve kültür dergilerinde yazdı. Bâzı şiirleri İngilizce, Almanca, Fransızca, İtalyanca, Arapça, Farsça, Romençe ve Arnavutçaya çevrildi. İlk kitabı *Dünyaya Sarkıtılan İpler* 1996’da basıldı. *Mesafesi Kadar İnleyen Rüzgar*, *Yitirışler*, *Yarım Ağaçlar*, *Evvel*, *Kireç*, *Kör*, *Pas*, *Azap*, *İstanbul’a* diğer şiir kitaplarıdır. Hürriyet Kitap– Sanat ve Karar Gazetesi’nde haftalık yazılar yazmayı sürdüren şâir İstanbul’da yaşıyor.

ÖNDER KAYA 1974 yılında İstanbul’da doğdu. Marmara Üniversitesi Fen–Edebiyat Fakültesi Târih bölümünden mezun oldu. Yüksek lisansını Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Ortaçağ Târihi ana bilim dalında yaptı. İstanbul ve târih üzerine sekiz kitap yayımladı.

ÖZLEM KUMRULAR 1974 yılında İstanbul’da doğdu. Lisansını Boğaziçi Üniversitesi Batı Dilleri ve Edebiyatları bölümünde, yüksek lisansını aynı üniversitenin Târih bölümünde, doktarasını ise İspanya’da Salamanca Üniversitesi’nde yaptı. XVI. yüzyıl Avrupa–Osmanlı ve Akdeniz târihi, İspanyol ve İtalyan paleografisi, imgebilim, dinî ve sosyal çatışmalar, marjinal sosyal gruplar, Türk korkusu, İslâm korkusu, pikaresk roman ve toplum üzerine çalıştı. Târih, edebiyat, mizah ve müzik dallarında 22 kitap yayımladı, farklı dillerden 12 kitap çevirdi.

ÖZLEM OKTAY ÇEREZCİ 1980 yılında Kadıköy’de doğdu. 1998’de Özel Anakent Lisesi’nden, 2003’te Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sanat Târihi bölümünden mezun oldu. Aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde Sanat Târihi ana bilim dalı Türk İslâm Sanatları programında yüksek lisansını “Türk Sanatında Grifon Tasvirleri” başlıklı teziyle tamamladı. 2013’te “VI–IX. Yüzyıllarda Orta ve İç Asya’da Maden Sanatı: Göktürk Devri” isimli teziyle doktarasını bitirdi. Mersin Yumuktepe, Ören Adramytteion ve Kars Ani harâbeleri kazılarına katıldı. Kazakistan’da Astana ve Almaata; Kırgızistan’da Bişkek ve Oş; Rusya’da St. Petersburg; Macaristan’da Budapeşte şehirlerinde müze ve kütüphâne araştırmalarında bulundu. Hâlen aynı üniversitede öğretim üyesi olarak “Erken Devir Orta ve İç Asya Türk Sanatları” ile “Osmanlılardan Önce Doğu Avrupa Türk Topluluklarında Sanat” üzerine dersler vermekte ve bu alanda çalışmalarını sürdürmektedir.

REŞAT KÖSTEM 1944 yılında İstanbul Bakırköy’de doğdu. Orta ve lise eğitimini İstanbul Erkek Lisesi’nde, yükseköğrenimini İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi’nde tamamladı. Reşat Köstem at yarışlarına duyduğu ilgi nedeniyle, yarış ve spor yazarlığına öğrencilik yıllarında Türkiye gazetesinde başladı. Daha sonra Orta Doğu, Cumhuriyet, Milliyet, Bugün, Sabah ve Fotomaç gazetelerinde yarış yazarlığı, bir

dönem Orta Doğu gazetesinde spor servisi sorumluluğu görevini yaptı. Veliefendi yarış dergisini yayımlayıp Banko, Derby, Popüler Tarih gibi süreli yayın organlarında at yarışlarına ilişkin çeşitli köşe yazıları yazdı. 1996 yılında Kanal 6 ve Türkiye Jokey Kulübü televizyonunda göreve başladı. TJK’nın basın ve iletişim birimlerinde uzun yıllar çalışan Köstem, sekiz yıl süreyle TJK TV’nin müdürlüğünü yaptı. Günümüzde At Yarışı Yazarları Derneği başkanı olan Reşat Köstem’in *Tarihsel Sürecinde Atçılığımızın Yapısı ve Yarışçılığımızın Oluşumu* ve *90 Yılın Öyküsü* adlı yayımlanmış iki kitabı bulunmaktadır.

SALİHA UYDAŞ İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Bilgi ve Belge Yönetimi bölümü mezunudur. Kültür ve Turizm Bakanlığı İstanbul Basma Yazı ve Resimleri Derleme Müdürlüğü’nde çalışmaktadır. Kurtuba Sosyal Bilimler Merkezi kurumsal arşiv sorumlusudur. Şehir ve kültür târihi üzerine okumalar yapmaktadır.

SELVANUR ŞÖLEN Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmetler bölümünde ve yine aynı üniversitenin İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi’nde çift ana dal programı kapsamında Psikoloji tahsilini sürdürmektedir. Bunun yanında, Beykent Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Çocuk Gelişimi bölümüne de devam etmektedir. Yaklaşık üç yıldır İHH İnsani Yardım Vakfı, KADEM ve Kurtuba Sosyal Bilimler Merkezi’nde çalışmaktadır.

SEMRA KIR ŞİMŞEK İstanbul Beylerbeyi Sabancı Olgunlaşma Enstitüsü Müdür Yardımcısı.

SEYFULLAH ASLAN 2009’da İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünden mezun oldu. 2012’de “Akdeniz’de Cezayir Korsanlığı (1770–1830)” başlıklı yüksek lisans tezini tamamladı. Osmanlı imparatorluğunun Tuna donanması üzerine doktora çalışmasına devam etmekte ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Târih bölümünde görev yapmaktadır.

TANJU TOKA 1991 yılında Eleşkirt’te doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümünden 2014 yılında mezun oldu. Yüksek lisans programından 2016 yılında mezun oldu, hâlen İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe bölümünde doktora öğrenimine devam etmektedir. Kurtuba Sosyal Bilimler Merkezi’nde psikoloji, sosyoloji ve felsefe araştırmaları masası direktörüdür.

TEOMAN AĞAR 1987 yılında İzmir’de doğdu. Lisans öğrenimini 2014 yılında Ege Üniversitesi Târih bölümünde tamamladıktan sonra aynı yıl Dokuz Eylül Üniversitesi Felsefe ve Din Bilimleri (Dinler Târihi) bölümünde yüksek lisans eğitimine başladı ve 2018 yılında mezun oldu. Erken dönem Hristiyanlık târihi ve teolojisi üzerine araştırmaları devam etmektedir

YAŞAR ÇORUHLU 1964 yılında Of’ta doğdu. 1986’da Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen–Edebiyat Fakültesi Sanat Târihi bölümü’nde araştırma görevlisi, 1993 yılında

yardımcı doçent, 2002’de doçent, 2006’da profesör oldu. 2018 yılında emekliye ayrılan Çoruhlu’nun kitapları şunlardır: *Türk Sanatı’nda Hayvan Sembolizmi*, *Erken Devir Türk Sanatının ABC’si*, *Türk Mitolojisinin ABC’si*, *Türk İslam Sanatı’nın ABC’si*, *Türk Mitolojisinin Anahatları*, *Sultan Sancar Türbesi*, *Erken Devir Türk Sanatı*.

YAVUZ KÜTÜK Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi’ndeki öğrencilik yıllarında İngiltere ve Hollanda’da farklı engel grubundaki çocuklarla çeşitli projelerde çalıştı. Mezun olduktan sonra 1996 yılında eğitim amacıyla Hollanda’ya giderek Nijmegen Üniversitesi Pedagogische Wetenschappen bölümünde eğitimini sürdürdü. Hollanda’da rehber öğretmenliğin yanında, Avrupa’nın en iyi üçüncü engelli bakım merkezi olan CELLO Vakfı’nda farklı birimlerde 17 yıl uzman olarak görev yaptı. Türkiye’nin en büyük rehabilitasyon merkezlerinden biri olan Konya Selçuklu Belediyesi’nin yaptırdığı Otizmlı Çocuklar Eğitim Merkezi’nin işletme planını hazırlayarak projenin 2013–2017 yılları arasında genel koordinatörlüğünü üstlendi. Yine Selçuklu Belediyesi’nin katkılarıyla 2016’da gerçekleştirilen uluslararası katılımlı “Hippoterapi Kongresi”nin düzenleme kurulu başkanlığını yürüttü. Hippoterapi alanında Türkiye’de bilimsel çalışmaların gerçekleşmesine katkıda bulunmuştur. 2017’de Hollanda ve Belçika’da farklı üniversitelerde görev yapan 14 kişilik akademisyen grubuyla Amsterdam Autisme Academi’yi kurdu. Kurum başta “otizm spektrum bozukluğu” olmak üzere eğitim ve rehabilitasyon alanlarında eğitimcilere, belediyelere, âilelere, rehabilitasyon merkezlerine, otizmlı bireyler ile faaliyet yapan spor kulübü, vakıf veya sivil toplum örgütlerine eğitim, danışmanlık hizmetleri vermekteydi

